

புத்தம்,

மூலமும் - உரையும்

வழிபடுகடவுள் வணக்கம்.

மெய்யுடைய வாழார்மேல் விருப்புடையால் கருப்பூர விளக்குப்போலென், பொய்யுடைய வருள்போதப் பொருளுடையானருளுடையால் பொறியைந்தாலு, மெய்யுடைய மனத்தாலு மயக்குடையார் மதங்களைத்தாமதங்களாக்குங், கையுடைய முகமுடையான் கழுடையால் னைக்கருத்தினிருத்தல் செய்வாம் (இதன்பொருள்.) சத்தியத்தையுடையவாழார்மேல் விருப்பத்தையுடையவன் - கருப்பூரத்திப்பம்போல எனது பொய்யுடைந்துபோக அருளிய போதமாபியபொருளை யுடையவன் - அருளையுடையவன் - பஞ்சேந்திரியங்களால் இந்நாயுடைய மனத்தாலும் மயக்குடையவர் மதங்களைத் தாங்கெடுத்தல் செய்கிக்குங் கையையுடைத்தாயிய முகத்தையுடையவன் - எல்லாருள் ளத்தையுந் தனக்கிருப்பிடமாகவுடையவன் - கடைப்பிடிவீழ்க்கணை

க்கருத்தினிடத்தினிருத்துவாம் என்றவாறு(க)

[குருவணக்கம்.]

நானிவன்ற நவனென்றே நவின்றநியா
தேபுழன்ற நாயினேற்குத், தானமருதிலையி
துவே தாந்தவுப சாந்தமிது தானேதானா,
மோனமொழியிதுவெனநான் மறையினுப
நிடதமொழிமுடிவுகாட்டு, ஞானகுருதேசிக
னை நாவகத்தும் பாவகத்து நவின்றவாமே.

இ ள், நான் இவன் தான் அவன் என்கிற
கற்பணையைச் சொல்லி அநியாது அலைந்து
திரிந்த அடியேனுக்குத்தானாய் அமருகின்ற
நில இதுவென்றும், வேதாந்தவுபசாந்தம்
இதுவென்றும், தானேதன்மயமாகு மென
னவசனம்இதுவென்றும், நாலுவேதங்களிலு
சொல்லப்பட்ட உபநிஷிதவாக்கி யங்களதுமு
டிவைக்காட்டிய ஞான குருதேசிகனைநாவினி
டத்தும்பாவினிடத்தும்பாவிப்பாய்.எ னு(உ)

[அவையடக்கம்.]

ஒதுகருதிசனா ள் இ னுபநிடதமெண்ணுங்கி
ணுகடோய்ந்து, போதுமொருவேதாந்த
சொருபானந்தப் பெயரைப்புனைந்த நூலி,
னீதுமொரி யோருரைப்ப வதனையம்பொன்றி
ல்லாதநெஞ்சினுலயா, ஞகரவு கொடுபிதழ்நி
யெனதநியாமைபயபும்வெளியாக்கேனேனே

இ-ள். அத்யயனஞ் செய்ப்பட்ட வேதங்
கள் நான்கிலும் உண்டான உபநிஷித்த முப்
பத்திரண்டிலுமுள்ள பொருள்களைத் தேர்நீ
ந்து வந்த ஒப்பற்ற வேதமுடிவான சொரு
பானந்தமென்னும் பெயரைத்தரித்த வட
மொழி ஞானநூலின நாமகிமைமைய மகத்துக்
கள் சொல்ல அதனைப் பத்தியொல்லா மில்லா
த மனநினுலே யான் ஆதரவுகொண்டு தமிழ்
ப்பாடலாக இந்நூலைச் சொல்லி எனது அறி
மாமையை வெளிசெய்தேன், எ-று, ... (10)

பாயிரம் - முந்நிந்து,

நூல்.

[ஞானசாதனநிலை]

பொன்போல ஸ்லக்ஷாநாந் சஞ்சலத்தா
ந் ரூங்காம் புத்திலிசாரிதி தறியும் பொலிவ
தனா லாவாந், தல்போல லிலையெனலா லக
ங்காரமதமா தனைநிலாஞ் சித்தமொரு தன்
மையினா னாயா, மிக்போலுஞ் சலனமன ம
சையாம விதுத்தி விசாரிக்கும் புத்தியினை
மெய்ப்பொருட் பாவ்விடுத்தது, வன்போடு வ
ருமகங்காரத்தினை புங்கடிந்தால் வைத்தவிட
த்திருந்து சித்த மகத்துவமுந் தருமே... *

இ-ள். இச்சாசொருபமாயிருக்கிற பொன்

போலப் பிரகாசிக்கின்ற மனமானது சஞ்சல வியாபாரத்தால் ஞாங்குபோலவ தாகும். புத்தியானது கல்லைத்தயிர் விசாரித்து உங்கின்ற பொலியை உடையதாயினால் சண்டேனவெவியாகச் சகலப் பிரங்கினாயம் அறிவிற பாம் பு போல்வதானது சிதாபாச சொரூபமாயிருக்கின்ற அகங்காரமானது தனக்குச் சமானமிலையென்று சொருக்குந் திறங்கையால் மதத்தினால் தன்னை மறந்துருக்கிற யானேபோல்வதாம். நிகிருஷ்ட விஷயத்திலே தனக்குத்தானே ஒப்பாயிருக்கிற சித்தமானது விஷயவாசனையை ஏகாகிரஞ்ஞெய்திற் றால் கஞ்சிவார்க்கிறவன் பிறகெதிரிவிற நாய் போல்வதாகும். ஆகையால் மீக் கனல்போலத் தோன்றியவற்றை மனத்தினைச் சலுப்பதாமல் நிறுத்தியிசாரணை செய்வதற் புத்தியைத் தானே தானாயிருக்கின்ற அறிவுடனே கூட்டி வலிமையோடு எழுங்கின்ற அகங்காரத்தையும்கொல்லுந் சித்தமானது வாசஞ்சுடியமாய்ப்புத்திக்குச் சாக்நிபான சைதன்மியத்தையப் பிரகாசிக்கப்பண்ணும். ஏ-று... .. (க)

[இதனையிதுவே அறியுமென்றல்.]

சத்தமுத லெந்தனையும் பொறிக ளறியும் பொறிக டம்மைத்தானு, யொத்தகரணமதறி

யும் கரணத்தை யறிபுமுயி ருமினா த்தானு, நி
த்தியமா யிருந்தறியுஞ் சாட்சிபகண்டாகநீ
ங்கி மேலா, யித்தனையும் பகுத்தறியு மந்நவ
மு வாயிருப்ப தியல்பதாமே.....*

இ-ள். சத்தமாதியாகிய நாமரூபாத்து ம
கவிஷயங்களைச் சரோத்திராதிகளான ஞானே
ந்திரியங்களறியும், அந்தஞ் ஞேந்திரியங்களை
த்தானாயொத்திருக்கின்ற அந்தக்கரணமறியு
ம். அந்த அந்தக்கரணத்தைச் சீவனறியும் அ
ந்தச்சீவனை சீவசாக்ஷி அபிவிர்ந்தி யிருந்து
அறியும். அகண்டாகாரவிருத்தி நீங்கி மேலா
ய் இவைகளையெல்லாம் அறியுமறிவே சொரு
பசுபாவமாம்-எ-று. இதனால்- விஷயமுதல்சா
க்ஷிவனாஓன்னைபொன்று அறியுமாறு கூறியது

} அறிபொருள் அறியப்படும் } 10
} பொருள்களிலிபல்பு: }

விடையமறிந் திரும்பொறிகள் விடைய
மாமோ மிக்கபொறி யறிகாணம் பொறிகளா
மோ, வடையவறி சீவனந்தக் கரணமாமோ
வதனையறிந்திருஞ் சாட்சி சீவனாமோ, தடைய
றவொன் றனையறியுமொன்றுமேலாஞ் சாட்சி
யையொன்றாலறியத் தருமோதானு, யிடை
யறவொன்றி லருமெனிலதனைக்காண்டற் றே
துண்டாமதுவாகி யிருந்துகானே.....

இ-ள் கடாதிதனைப் பார்த்து அறிவித்த இந்
 திரியங்கள் கடாதிகளாகாவாம். இத்திரிய ஆ
 வாரத்காற் புறப்பட்டந் கடத்தைத் தோற்
 றுவிக்கின்ற அந்தக்காணம் இத்திரியமாவை
 ட்டானு. அறிவந்தக்காணத்தை அறிவித்தேல்
 அந்தக்காணமாக அசீவனை யறிகிற சீவசா
 ணி சீவனாகானு. சடையிலையாக ஒன்றனை
 ஒன்று அறிபம் இவற்றைக் கெல்லாமென்ப
 இந்தச் சாணியை சைதன்னியமாத்திரமாயி
 ருந்தால் அதனை யறிப வேறொரு அறிவினா
 தபடியினாலும் இத்திரியங்காசரமாயிருக்கும்
 பிரபஞ்சமெல்லாம் சைதன்னிய விவரத்தையா
 கையாலும் அந்தக்கைதன்னியத்தை அறிவத்
 திரு வேறொன்றிருக்கத்தோ இடையறாம
 ள் ஒன்றாய்வினங்குமெனின அசீவா யறிதற்கு
 உள்ளது யது சூதலாம் தத்காசரமாயிருந்து
 அசீனையறிவாது இதற்குள் - விஷயமுதக்கா
 ணிவரைக்கும், ஒன்றையொன்றியுமிடத்து
 அறியும் பொருள் அறிபப்படும் பொருளாகா
 தென்பது கூறியது (ங)

[விருத்தினு னத்திரயவியல்பு,]

மேயமன விருத்தியகண்டாகா விருத்தி
 விவேகவிருத்தியொ டுவையே விருத்திகண்
 மூன்றாகும், மாயமனவிருத்தி விடயாஞ்ஞா

னம் போக்கியம் விடயநீரோற்றினிக்கு மக
ண்டமெனும்விருத்தி, தூபதி கஞ்ஞானத்தை
ப்போக்கியச்சாட்சியையே தோற்றினிக்கும்
விவேகவிருத்தியு மகண்டஞ்ஞானம், போயி
டச் சீவன்சாட்சிபூணமொன்றும் போதநில
பொருத்துமென்பதுகல்பிதான் மறையே.

இ-ள். மனோவிருத்தி அகண்டாகார விரு
த்தி விவேகவிருத்தி என்கும் விருத்திமூன்றா
கும். இவைகளில் மனோவிருத்திஞ்ஞானமா
னது கடாதிவிஷயத்தை மறைத்திருத்த அஞ்
ஞானத்தைப் போக்கிச்சீவனுக்கு அவற்றை
தீதோற்றச்செய்யும். அகண்டாகார விருத்
திஞ்ஞானமானது கூடல்சுலா மறைத்திருந்த
அஞ்ஞானத்தைப் போக்கிக் கூடஸ்தனாத்
தோற்றச்செய்யும். விவேகவிருத்திஞ்ஞானமா
னது சொருபவிபாபசுத்தை மறைத்திருந்த
அஞ்ஞானத்தைப் போக்கிக் கூடஸ்தனாயும்
வியாபகசைதவீனியத்தையு மஏகமாக்கித் தா
னும் அந்தவநிவிவிடத்தடங்கல் பிரபஞ்சத்
தோற்றரவையும் இன்மாதநாமாக்குமென்று
நான்குவேதங்களுஞ்சொல்லுமா-ம். இவ்வி
ருத்தித் திரயஞ்ஞானத்தால் அஞ்ஞானநிவித்
தியும் சொருபத்தோற்றாவும் உதயது (சு)

[ஞானி அஞ்ஞானி விருத்தி நிலைமை.]

மிககபராதினாகளையலகமெலாமதில் விரு
ப்புவெறுட்பு நேர்க, மெர்க்கமன விருத்தி
யனாமாத்திரமாவறிவுகண்டசொருபமாகு, ம
க்கடிகடே ரத உவனுவாமனவிருத்தியகண்
டமாகத், தக்கபிரத வசத்தராகிப் பிற
ந்நிறந்து தன்கிலுந்நி... .. *

இன். அஞ்ஞானித, ஏ உள்வாட வர்க
ளையலகமெலாமதில் அந்த வலகத்தில்
விருப்புவெறுட்பு அந்நேர உபமே விருத்தி
அனாமாத்திரமாக வறிவுகண்டாகா சொரு
பமாகியிருக்கும், அப்படிசொரு விசார
ணைபண்ணாத அஞ்ஞானிகள் அது அப்பவாக
மனோவிருத்தி அகண்டாகாரமாகப் பற்றுத்
தமக்குத் தக்க பிரத த்வ வசத்தராகிச் சன
னமரணத்தில் அமுந்நிவருந்துகின்றன. அது

[உபநிதவைர சிவியஞானபலன்.]

தோற்று மபர நிவைராகிய ஞானமூலி
வைகமெலாழிந் படாரு, னேறறுமுபரதியு
டையார் பிரமாத்ரி பண்டவ நிகமேலாகதப்பி,
பொற்றும்வைராகியர்க்கு மட்டக்மண்டா
ரு னம் பொருத்திமேன ச, ச, சாரநரிய த
னமுததி சரியாதத ச னவொட்டா ததை
டைமெயாமே... .. *

இ-ள், முத்தியடைவோர்க்கு உண்டாவன -
 உபரதி வைராக்கியம் ஞானம் எனமுன்றும்,
 இவற்றுள் பெண்டுபிள்ளை பண்டபதார்த்தங்
 களிலே யான் எனது என்கின்ற அபிமானம்
 நீக்கினதற்கு உபரதியென்றுபேர் - ஒருவருக்
 கு ஞானவைராக்கியமில்லாமல் உபரதிமாத்
 திராமுண்டானால் அவர் சரீராந்தத்தில் பிரம
 லோகாதிபதங்களை யடையவர். அந்தப் பிர
 மாதிபததிரணிகாரமே வைராக்கியம் - ஒருவரு
 க்கு ஞானவுபரதியில்லாமல் வைராக்கியமா
 த்திராமுண்டானாலும் ஞானமில்லாமல் உபரதி
 வைராக்கியமுண்டானாலும் அவருக்கு இகலோ
 கத்திலே புகழ்ச்சியும் சரீராந்தத்தில் பரத்தி
 லே பிரமலோகாதிபுண்டாம் - ஆக்துமசொரு
 பத்தை யறிவதே ஞானம் ஸம்ஸ்க்கார பல
 தினால் ஒருவருக்கு ஞானவைராக்கிய வுபரதி
 முன்றுங்கூடியிருக்கும் ஒருவருக்கு உபரதியும்
 ஞானமுங்கூடியிருக்கும் ஒருவருக்கு வைராக்
 கியமுய ஞானமுங்கூடியிருக்கும் ஒருவருக்கு
 வைராக்கியமுய உபரதியுமில்லாமல் ஞான
 மாத் திரம் பொருத்தியிருக்கும் ஆகிலும் அவ
 ர்க்கு இவ்வாறே துவாயா லளவிடநிச் சொ
 லைக கூடாதது கிய ஒட்டற்ற மோக்ஷம் உண்
 டாமென்று ஆத்தும விசாரம் பொருத்தினவ

ர்கள் சொல்லுவார்கள். எ-று (ஊ)

திரிபுடியியல்பு.

மெய்வாய் கண் ஐரோமுக்குச் செவியா
லுண்பது விடயம் விடய மயாவும் ஐவாயிலா
வெனவுற்றுணர்ந்தம் மனவிருத்தி யவையிவ
தாகிப், பொய்வாயி ள் செயல்க ளெல்லாந் த
னதாநின்றிடல்சீவபோ கம்வேறாய்த், தைவா
ய்வெண் பிறைபோலத்திரிபுடிக்குஞ்சமசாட்
சிதானேதானும்(இ-ள்) ஊரோத்திராத்யாகிய
ஞானேந்திரியங்களினால் அனுபவிக்கப் படுவ
து விஷயம். அவ்விஷயங்களைத் தையும் அவ்
விந்திரியங்களை யுற்று ஐந்தலை நாகம்போலவ
யிவதுமனோவிருத்தி ஞானம் அவைகளையறிந்
துமனத்தோடுங்கூடி இந்திரியச் செயலனைத்
தையும் தனதாகப்பாவிப்பது சிதாபாசன் - இ
வைகளில் வேறாய்த் தைமாதத்தில்தோன்றிய
வெள்ளியசந்திரப்பிறைபோலச் சமனாய் இந்
தத்திரிபுடியைநிருவிகாரமாயிருந்து அறியுஞ்
சாட்சிதானேதானாகிவினங்குய்எ,று - இ,ல்.
காண்பான் காட்சி காட்சிப்பொருள் என்னுந்
திரிபுடியும் அதிசாட்சியுங் கூறியது .. (எ)

(அஞ்ஞானதிகளியல்பு)

ஒதிரியவஞ்ஞானந்தனையறியா வுணர்விதந்

கோருதுதிமூலம், ஆதல் மனவிருத்தியவைப
கந்தியொளினையறிபுமகண்டாகாரங், தாத
லினுலமுளிபசற்குருவருளற் பெறுமகண்டா
காரமாகுஞ், சாட்சமேதானுகியிருப்பதே த
துசொருபசாட்சியாமே *
இ-ள், ஒதுதற்கரிய அஞ்ஞானமாவது தன்
னைப்பறிபாத சீவவறிவு இந்த அறிவைநிதிகுயம்
பண்ணுவதற்கு முக்கியகாரணமமேனவிருத்
திபாம் - அந்த அஞ்ஞானமேனவிருத்திகளை
நீக்கிச் சாட்சியாயிருந்தபுடல்சைத் தன்னிய
த்தை யறிவது அகண்டாகாரவிருத்திஞ்ஞானம்
அன்பினுலருள்செயப்படட சற்குரு கிருபை
பினுலபெறப்படடது ி அகண்டாகாரவிரு
த்திக்ஞ்சைச் சைமாயிரு தறிவது அதுவே
சொருபசாட்சிபா சை அது வி ல, அஞ்ஞான
ம் மனவிருத்தி அகண்டாகாரவிருத்திசொருப
சாட்சி இவ்வகளி லியலபு டியது (அ)

(விருத்தியுஞ்சீவனும்விபவாகல்,)

விருத்தியுஞ்சீவனும்விடயத்தினைப்பார்க்கி
ற்பெரிதாம் - விருத்தியின்ஞானம்விடயாஞ்
ஞானத்தையகற்றிவ், விருத்தியுஞ்சீவனும்வி
டயாகாரமதாமதுபோல் விருத்தியுஞ்சீவனு
ஞ்சத்தாகாரமதாயமைந்தால், விருத்தியைச்

சீவனைவிடயத்தினையறியுஞ்சாட்சி - வேந்தன
சையாதிருந்துமேன்மைபெறுந்திறம்போல,
விருத்தவிடயஞ்சீவன் சாட்சியிவைதோன்றா
விபுவாவன் ஞானியெனவிளப்புமுபநிடதப

இ-ள், விருத்தியுஞ் சீவனும் விஷயத்தினை
பார்க்கிலும் வியாபகமாகும் எங்ஙனமென
விருத்தி ஞானமானதுகடாதிவிஷயவஞ்ஞா
னத்தைப் போக்கினால் அப்போதுவிருத்தியு
ம்சீவனும்விஷயாகாரமாய்அதுபோலவேவிரு
த்தியும் சீவனும் அகண்டாசார ஞானத்தினால்
சீவசாட்சியாயிருக்கின்றகூடஸ்தனாமனறத்தி
ருந்தஅஞ்ஞானத்தைப் போக்கி அந்தகூட
ஸ்ததெரிசனம்பண்ணித் ததாகாரமாய்நூலவி
வகாரதசையிலே அரசனானவன் தன்னிலையிலி
ருந்துகொண்டு தேசசமாசாரங்களைப்பொல்லா
ம்அறிந்துமேன்மையைப்பெறுகின்றதிருமை
போலவிருத்தியையுட்சீவனையும் விஷயங்களை
யும்சாட்சியாய் நின்று அறிவன் - இப்படிப்ப
ட்ட - ஞானியானவன் இந்தத்தரிபுடியும் சா
கியுந் தோன்றாத பரிபூரண சொரூபத்தைப்
பார்த்து அதுவாவன் என்றுவேதாந்தஞ்சொ
ல்லும் - ஏ-று - இ-ல் - விருத்தியும்சீவனும் எந்
தவிடயத்தைப் பார்த்தாலும் அது வாகையா

லேசில்மாத்திரமானவிடையப் பார்த்தாலும்
அதுவாவனென்பது கூறியது... (க)

{ விஷயமுதல்சாக்ஷியாயில்லை }
{ றற்கொன்றுவிசேடமாமாறு, }

போற்றிய விந்திரியமின்றி விடயமெலாந்
தோன்ற, பொருளைநீதுங் கரணமின்றிப்
பொலிவெட்டுதொன்றாவல், சாற்று கரண
முஞ் சீவனிலியக்காற் றோன்ற சாட்சியன்
நிச்சீவனிலைதா னுணர்வுதொன்ற, தாற்றலினு
லிந்தியங்கள் விடயமட்டுமறியு - மவ்விரண்மி
ங் கரணமறிந்திடு மவைமுன்றினையுந், தேற்ற
மொடுசீவனறியுறுமவைநா ள்கினையுந் - தெளி
ந்தறியுஞ்சாட்சி யதீதப்பொருளா மிதுவே -

இ-ள் - போற்றப்படுகின்ற ஞானேந்திரியங்
களில்லாமல் விஷயங்களனைத் துந் தோன்றாது
கள் - அந்தக்கரணமில்லாமல் அவ்விந்திரியங்க
ளைந் துந் தோன்றாதுகள் - சீவனில்லாமல் அந்
தக்கரணம்தோன்றாது - சீவசாட்சியில்லாமல்
சீவனிலையினுணர்ச்சிதோன்றாது - ஆகையால்
இந்திரியங்கள் விஷயமட்டுக்குமறியும் - விஷி
யங்களையும் இந்திரியங்களையும் அந்தக்கரண
மறிந்திடும் - அந்த விஷயேந்திரிய கரணங்க
ளைத்தெளிவொடுசீவனறியும் - இவைநா ள்கனை

உபநிடதவுரை.

யம் சீவசாரீரீடு களிந்த அறிவுடைய கச்சாட்
கிசைதல் விபரம அகிசப்பொருளாம்-என்று
(அவற் சாத்திரயசாஸ்தி-)

கற்பனைசொர்ய உத்தகசுண் மூன்றினுக்கு
ஞ்சாட்சி - கலநிகாருக லமையினிலஞங்காட
கிசுநிற், கித்பரவுள் சாககித்திற் சாடகித்
னே-செந்சாட்சியா யிராசுந் தியக்கமான-
சொற்பனத்தின் மனவிருகதி கனககேசாட்
சி - க்ஷணிபமா ஞ்சமுத்தியிலஞ்ஞ னமான, உ
ற்பநெறியானந்தமகர்கேசாட்சி யனைத்தினு
மீவ்வாறிருந்தோர்ந்தறியுங்காணை*

இ-ள் - கற்பனையாயிருக்கும் சரீரத்திரயத்
தைதப்பற்றிய அவல்தாத்திரயத்திற்குச் சாக்ஷி
யானது பொருந்தியும் பொருந்தாபலு மிரு
க்கு மனுபவங்க றவேண்டிய கித்துவிலாசமா
யிருக்கும் சாக்ஷிரத்திலே சாக்ஷியானது தப்
தாயப்பிண்டப்போல துவம் அகம் என்கிற
சீவாத்துமபக்ஷமாகியும் திருவிகாரத்தொருச்சக
ச்சாக்ஷியாகியு மிருக்கும். இந்தச் சாக்ஷரத்து
வாசனமயமாகிய சொந்தனாவஸ்தையில்கமல
பத்தனோதகம்போல் அந்தராத்ம பக்ஷமாகி
யும் திருவிகாரத்தினுஸ்மனோவிருத்திசகூச்சர
க்ஷியாகியு மிருக்கும். இந்தச்சொற்பனையாக

கிரப் பிரபஞ்ச மெல்லாவற்றிற்கும் பீஜமாகி
யும் அப்பிரபஞ்சத்தோற்றரவற்றிருக்கிற சுழு
த்தியவஸ்தையிலே லோகவிவகாரத்திற்குச்சூ
ரியன்போலப்பரமாத்நுமபக்ஷமாகியும் நிருவி
காரத்தால் அஞ்ஞானரூபமான அற்புதநிறபா
ஸ்வருகின்ற ஆனந்தத்தன்க்குச் சாக்ஷியா யிருக்
கும் இம்மூன்றிலுமிப்படியிருந்தநிறும். எ - னு.

{ விருத்திஞ்ஞானத்திரயத்தால் }
{ அஞ்ஞானத்திரயநிவிர்த்தி. }

அரியவிருத்திகண்மூன்றாலகலுமஞ்ஞானங்
கனிஷ்ணமாய்ந்நு கூறில், தெரியுமனவிருத்தி
யினால் விடைபாஞ்ஞானங் கெல்லாஞ் சிதை
யுமெலாய்ப், பிரிவிலகண்டாகாரவிருத்தியிற்
சாட்சியை யறியாப்பந்தநீங்கும், உரியவி
வேகவிர்த்தி யகண்டாகாரமுங்கடந்தங் கொ
ன்றாமன்றே (இ-ள்,) அரிதாகியவிருத்தித்திரி
படியினால் அஞ்ஞானநிவிர்த்தியாகும். இன்
னம் ஆராய்ந்நு சொல்லில் தென்கின்றமனவிரு
த்திஞ்ஞானத்தினால் விஷயவஞ்ஞானங்கெல்
லாமழியும் இதற்கு மேற்படமிப் பிரிவில்
லாத அகண்டாகாரவிருத்திஞ்ஞானத்தால் கூட
ஸ்தரை யறியாதபடி மறைத்திருந்த அஞ்ஞா
னமநீங்கும். முத்தியைத்தருதற்குரியவிவேக

விருத்திஞானம் அகண்டாகார விருத்தியையு
ம்கடந்து அகண்டாகார விருத்தியும் சீவனு
ம் சீவசாக்ஷியமாகிய இப் மூலநையுஞ் சுத்
தசைதன்னியமாகித் தானும் ததாகாரமா
ம். எனு (௨௨)

(தத்துவவுற்பத்திலயக்கிரமம்)

பேசரியபரத்தினிலோபமதா மூலப்பிர
கிருத்தோன்று மிதிற்சாத்திக மாமாயை, நச
னிதிற்றோன்று மிரசத மவித்தை சீவ நிதிற்
றோன்றுந் தாமதத்தாவரணபிட்டுசெபமா
ந், குசகவிட்டுசெபமதிற்குக்கும பூதமதாந்
குக்கவுட லிருகுணத்தாற் றோன்றிந் தாமத்
தின், மாசிலபஞ்சீகரணமதாயம்பூதவடிவா
யதிர் நூலசடந்தோன்றுபனைத்துமீவா றட
ந்ரும்-(இ ள்.) அவாந்மனோகோசரமா யிரு
க்கின்ற பிரமத்தினிடத்தில் விவர்த்தமாக இர
ச்சுவில் சர்ப்பதத்துவம்போல் மூலப்பிரகிருதி
யென்கிற ஓராசத்த நோன்றும்; இத்தச்சத்தி
க்கு விவிருதமான சத்துவம் ரஜச தமசு என
மூன்றுகுணமுன் ய இத்த சத்துவ குணத்தி
ற்கு மா யென்பு ன்றுப் நகரகாரண சரிசமென்
றும்பெயர். இந்தமாயையின் சைதன்னியபிர
திப்பிப்பமாகிய நகவரன் தோன்றுவன். இவ

னுக்குச் சர்வக்கியமெனன்றும் பெயர், இந்த வீசு
 வரன் சத்துவத்தின் ரஜசசத்துவம் தமசாகிய
 மூன்று குணத்திலுட்பிரதிபிம்பித்து முத்தொ
 ழிலையும் நடத்துகைபாள் இவற்கு பிரமாவிஷ்ணு
 னுநத்திரெனன்று பேருண்டாயிற்று இரகோ
 குணத்துக்கு அவித்தை யென்றும் சீவகரண
 சரீரமென்றும் பெயர். இந்த அவித்தை களில்
 சைகஸ்னிபிரதிபிம்பமன சீவர்கள் தோண்
 றுவர்கள். இச்சீவர்கட்கு ஐஞ்சித்தஞ்சிதாபா
 ஸம் என்றும் பெயர். சீவன் ரஜசின் சத்துவ
 ட் ரஜசதமசு என்கிற மூன்று குணங்களில் பிர
 திபிம்பிக்கையால் தத்துவஞானி யென்றும்
 காமக்குரோதனென்றும் சோம்பு நித்திரை
 புடையவெனன்றும் பெயராச்சது. தமோகு
 ணத்தில் ஆவரணம் விடசேபத்தென்றிடு ச
 த்திகளுடாய் இவ் ஆவரணசத்தியானது
 னவரணுக்குப் பீவன்முத்தருக்குந்தவிர மற்ற
 றைச்சீவருக்கு மெல்லாம் சரீரத்திரய சாமுநிசை
 ஸ்னிபங்கண் ஒன்றற கொன்று பேதற் தெ
 ரியவாட்டாமல மறைக்கும். இந்த ஆவரண
 ம் நீங்கினதே முட்டி. விசேஷை சத்தியமினிட
 த்தில் அபஞ்சீவருத சூட்சும பூதங்கள் தாம
 த்தின் முக்குணத்தினே பிரக்கும். இந்த

பஞ்சபூதங்களின் தாமதச்சத்தவகுணமுற்பா
தியிலே சமஷ்டி வியஷ்டி ரூபமாகவுண்டான
து அந்தக்கரணம் - ரூ, பிற்பாதியில் வியஷ்டி.
ரூபமாகவுண்டானது உரோத்திராதிகளான
ரூனேந்திரியம் ரூ - தாமதகுண ரசோகுண
முற்பாதியில் சமஷ்டி வியஷ்டி ரூபமாகவு
ண்டானவைகளிராணாதிகளாய்க்கள் - ரூ, பிற்பா
தியில் வியஷ்டி ரூபமாகவுண்டானது வாக்கா
தியான கஸ்தேந்திரியம் - ரூ இந்தச்சத்தவங்
கத்தினாலும் ராசதத்தினாலும் ரூக்ஷம் சரீரமெ
ன்று சொல்லப்படும் இவ்விருபதுதத்துவங்க
ளுமுண்டாம் - சீவர்களுமனேகரானபடியினு
ல் இந்தச்சூக்ஷ்ம சரீரமும் அனேகமாகவிரு
க்கும் - சூக்ஷ்மபஞ்சபூததாமத தமோகுணத்
தில்பஞ்சகிருதஸ்தூலபஞ்சபூதங்களுண்டா
ம். இந்தப்பூதத்தினின்றும் ஆறுதத்துவமா
ம் நால்வகைப்பிறப்பாய் மூவகைச்சாதியா
யிருக்கின்ற ஸ்தூலசரீரங்கள் தோன்றும் - இப்
படிதோற்றின ஸ்தூலசரீரமான அன்னமய
கோசதத்துவம் கூ. சூக்ஷ்ம சரீரதத்துவம் -
உய - பூதம் - ரூமாயை அவித்தை நுகவரஸ் சீ
வல் பிரமம் - ரூ அதத்துவம் - கூ இந்தமு
ப்பத்தாநில் அனாதையிருக்கிற பிரமம் நீங்க

லாகக்கற்பிதமாயிருக்கின்ற தத்துவம் நமும் பிரகிருதியிலதோன்றினபடியே சகலமும் பிரகிருதியிலொழிங்கிப் பிரகிருதியும் பிரமத்து லொழிங்கும். எ-று (108)

(பிரகிருதிமுதலியவற்றினிவிர்த்தி.)

பகர்வரியமுதற்பொருளின் விவர்த்தமதம முப்பகுதியிந்தவுலக மெப்பாப் பார்த்துத் தம்மாயை, யகமுடலென்றிநப்பதுவே யவிததைதத்துவங்க ளனைததைபுந் தானெனப் பறைப்பதாவரணம் விடைய, ஈகவிருதர் விடேசப மிவைகளைத் து மடைவே தொலைதல் பரிபூரணத்தாற்சோதனைதற்பகத்காண், மிகவுணருந் தொம்பரத்தாற் றத்துவஞானத்தால் விதேசமுத்தியதனாலும் விடப்படுதல் வீடாம். (இ-ள்.) சொல்லுதற்கரிநாகிய அறிவிடான சைதன்னியத்திலிடத்திலே விவர்த்தமாக ஏகதேசத்திலுண்டாய்த் தனக்கு அநிஷ்டான சைதன்னியமாகிய பிரமத்தைத்தானே பிரபஞ்சமாகத்தோற்றிவிப்பது பிரகிருதி-இந்தநாமரூபாத்மகமான பிரபஞ்சத்தைச் சத்தியபுத்தி பண்ணுவதுமாயை-சரீரத்திரயத்தையும் தானெனப்பண்ணுவது அவித்தை இருபத்தொன்பது தத்துவத்திற்கும் பேதந்

தெரியவொட்டாமல்தானென்னும்படி மறை
 ப்பது ஆவரணம் - விஷயசுகத்தையிச்சித்து
 எழும்பினவிருத்தி விசேஷபம் இவையெந்து
 ம் முறையில் யதார்த்தமாகிய பிரபுரணரூ
 னத்தினால் பிரகாசமும் தற்புரணரூபம்
 அதிஷ்டானசைத் திபருணத்தினால் மாயை
 யும் - த்வம்பதேசாதனையில் சீவசாட்சியை
 நிதலால் அவித்தையம் தத்துவவிசாரணையால்
 ஆவரணமும் - விதேககைவலயத்தால் வி
 சேஷமும் - தொலையும் - இவ்வெந்தாலும் வி
 டப்படுதலே வீடாம்..... (மச)

(பிரம்மஸப்தாவஸ்தை)

சோதி தானாயிருந்தாற் பிரமமாயிரைய
 யிலேகொய்ந்தாலீசன், சாதல விசந்தையிற்
 கூடிற் சீவனும் பிரமநாகரணத்தோய்த் தான்,
 மேககுமிந்தியஞ்சேர்ந்தாற் பிரமாணமறிபா
 தவிடபத்தெய்தல், யாததுவே பிரமேயம
 நிவதிற்போந்தாற்பலமேழவத்தைகூடும்...*

இ-ள். ஸ்வயம்பிரகாசமாயிருக்கின்றசைத்
 தன்னியம் நிருபாதிசமாக இருந்தல் பிரமமெ
 ன்றுபெயர் மாயையில்பிரதிபலித்தால் ஈச்
 வரெனென்றுபெயர் இச்சாமயமாகிய அவித்
 தையில் பிரதிபலித்தால் சீவெனென்றுபெயர் -

கரணசபளிதமானால் பிரமாதாவென்றுபெயர் - மேம்பாட்டிணையுடைய இத்திரிய சடளிதமானால் பிரமாணமென்று பெயர் - டரோக்ஷ விஷயங்களிற் கூழில் பிரமேயமென்று பெயர் - பிரத்தியக்ஷ விஷயத்துடனே கூழல்பலமென்றுபெயர். இப்படி சைதன்னிடமொன்றே ஏழுவஸ்தா நாமங்களைப்பெறும் ஏ - னு -

(அஷ்டப்பிரமாணம்)

உற்றெதிரோகாண்டல்பிரத்திடட்சமனுமானமோங்குபுகைகண்டுநெருப்புண்டெனவேயுணர்தன், மற்றுவமைமபைப்போலெனல் சத்தம் பெரியோர்வாய்ச்சொலருத்தா பத்தி மதத்தவுடலதனா, லற்றவுபவாசி யொளித்துண்பா னென்றுணர்தலபாவமுன் பிணிடையொருகாலத்துமிலையென்ற, னற்றியவிம்மரத்தினிற்பேயுண்டெனலைதீகநாட்டுதலே சம்பவம்பிரமாணமெட்டாய்நவிலும்..... *

இ-ள் எதிராகக்கடமுதலியவற்றை உற்றுக்காண்பது பிரத்தியக்ஷப்பிரமாணம் இதுசந்தேகப்பிரத்தியக்ஷம் விபரீதப் பிரத்தியக்ஷம் யதார்த்தப்பிரத்தியக்ஷம் என மூன்றுவகைப்பரிம் கட்டையைக்கண்டு கள்ளனோ தறியோ வென்பது சந்தேகப்பிரத்தியக்ஷம் - கட்டை

பைக்கள்ளினென்று நிச்சயிப்பது - விபரீதப்பிரதி
 ரத்தியசுதம் - கட்டையையெகட்டையென்றிய
 து - யதார்த்தப்பிரதிபேசுதம் அனுமானப்பிர
 ரமாணமாவதுபுகையககண்டு நெருந்த, சர்
 டென்று நிச்சயிப்பது - இதுபிரதிக்கிணை ஏது
 திருஷ்டிராந்தம் எவ்வுறுப் பூர்வணையுபெகாண்
 டிருக்கும் - அவைகளில் பருபதம் அகவிபு
 டைத் தென்பது பிரதிக்கிணை - தூமமுன்றகா
 லென்பதே வேறு - மகான சம்போலெய்
 பதே திருஷ்டிராந்தம், பசுப்போலிருகரும
 னாயென்பது உவமானப்பிரமாணம், சத்தப்
 பிரமாணமாவது உணமைபசு சொல்லுகின்ற
 பெரியோர்களுவாய்ச்சொல்லாம், அநுததா
 பததிப்பிரமாணம் - நித்தியவுபவாசியென்று
 இருக்கின்றவனுடைய தேகசீனத்து வத்து
 லவகாந்தத்திலுபதிப்பாணென்றியது, அ
 பாவப் பிரமாணமாவது பிராகபாவம் பிரதி
 துவம் ஸாபாவம் அன்னியோன்னியாபாவம்
 அத்தியந்தாபாவமென நான்குபேதமாயிரு
 க்கும் - இவைகளில் குயவன் துரிசைமண்ணைப்
 பார்த்து இதிலு கடமுண்ணிலையென்பது பிர
 ராகபாவம் - உண்டானகடம் பின்னிலையெ
 ன்பது பிரதிதுவம் ஸாபாவம் - கடத்துல்பட

மும் படத்தில் கடமு நிலையென்பது அன்
னியோஸ் நியாபுயம் - உருவிந்தம் ஓர் ககா
லு நிலையென்பது அதத்யந்தாபாயம் இ
ந்தமாத்நினில பேயுண்டே னுகர்ணமுலமா
பவழங்குது ஐநிசியப்பிரமாணம் ஒன்றுண்
டாஸுலபததுநா னு ஆயிரமஉண்டா மென்ப
து சமபவப்பிரமாணம் - எனப்பிரமாணங்க
ள் ஈடவெடும் னுசொல்லப்பும் - ஏ - னு . (யுக)

(சீவஸப் காவலுக்கா)

மேனியதோர் னு னந்தனையநியாததும
றைப்பாவரணமாடா, பல்லிபனிடசேபமெ
னநிதனலாப்த்தவாகியமேடபரோட்ச னு
ந், தன்னிலதாருனதுவேயபரோட்சங் கண்
டதொரு சந்தோடத்தி, னந்திலேயேதுககமு
ம்போயானந்தமடைவதுமேழவததைப்பே
றும் - (இ-ள் -) நீமசாவ்வர்த்ததநானநியே
னென்பதே அஞ்ஞானம் - இது அஞ்ஞான
மென்றால் நீசொன்னவர்த்தம அநியேனென்
கிற வறிவுவரவேதுவில்லை இது அறிவுதாமின
ன்றால் நான் அநியேன் என்கிற மயக்கம் வர
வேதுவில்லை - இந்த அருக்தாபத்திப் பிரமா
ணசகிதமாய்த் தனனை மறக்கின்றதே நிலை
பெற்ற அஞ்ஞானம் இருபத்தொன்பது தத்

துவத்தைபம் ஒன்றுக்கொன்று பேதந் தெரி
யவொட்டாமல் மறைத்திருப்பதே ஆவரண
ம்- சரீராதிப்பிரபஞ்சவாசனைபண்ணின விரு
த்தியேவிசேஷபம் - சற்கருமபரிபாகத்தினால்
சொர்க்காதி லோகட்டோகப் பிர்ம மொன்று
ண்டெவ் னுமாப்சவாகசிய நிச்சயபுத்தியேப
ரோக்ஷஞானம், சர்கம் பரிபாகத்தினாலும்
குருகடாக்ஷாதிருஷம் காலடரிபாகத்தினாலும்
பரோக்ஷமாயக்கீகட்சட்டபிரம சைந
லீனியம்மதாஸூது அபரோக்ஷஞானம். ஏக
தேசமாகிய சீவாவஸ்தையில சன்னமரண
ஸப ஸாரதூக்கமெல்லாம் தன்னுடையதெல்ல
வெல்பதே தூக்கநிவிர்த்தி, அந்தித தூக்ஷ
தோன்றாத ஆனந்தமே தடையற்றவானந்த
ம்- ஆகிய இவைகள் ஏழுவஸ்தையாம். ஏ-று-
இ-ல-அஞ்ஞானம் ஆவரணம் விசேஷபம் ப
ரோக்ஷஞானம் அபரோக்ஷஞானமேசாகநிவி
ர்த்தி தடையற்றவானந்தம் என்னுமேழ வஸ்த
தைகளும் அனுபவங் கூறியது.... ... (109)

{ தூலசரீரம்முகல்பிரமம்வ }
{ னைக்கும்தரிஷ்டாந்தம். }

கடவடிவுதூல சடங்கடசலமேகரணந்தகட
சலத்திலமுககவிததை கடசலவால். சீவல், கட

வெளிமேல்வெளிசாட்சிசத்தா மவ்விரண்டுங்
கடசலப்போற்றனு கரணங்கலங்கினுத்தான்
லங்காக், கடசலவற்றாநிழல்போலாசையினு
லவித்தை கலந்து நின்றநிறவியெந்நீர்கடசலம்
போயுளதாம். கடவெளிமேல்வெளிப்போற் ச
ந்ருநுவருளர்னுந்ருங்கந்ருசடசாட்சிசத்தா
ம்த காண்பதத்துவிதமே.....*

இ.வ். கடத்தைப்போலத்தாலசரீரம் கட
த்திற் புரித்தசலம்போல அத்தக்கரணம் சல
த்தின்மயினம்போல அவித்தை கடசலத்திலா
காசப் பிரதிபிம்பம் போலச் சேவன் கடத்து
க்குளிருக்கும் ஆகாசம்போலச் சேவசாட்சியா
கியகடலீதர். கடத்துக்குப் புறப்பேயிருக்
கும் மகா ஆகாசப்போல வியாபசமாகியபிர
மசைதன்வியம் கடத்துக்குள் ளாகாசமும்
வெளியாகாசமும் திரவயவமாயிருப்பதுபோ
லச் சேவசாட்சிசைதன்வியமும் - சர்வலாக்ஷி
சைதன்வியமும் சத்தாசரமாகவிருக்கும். கட
சலம் சலனப்படும்தோ ளு பிரதிபிம்பமாகா
சத்துக்குச் சலனமுண்டாவதுபோல அத்த
க்கரண விகாரத்தினால் அவித்தையாபிதிபிம்
பசைதன்வியமாக விருக்கும் விகாரானுக்
கும் விகாரமுண்டு. கடசலமும் பிரதிபிம்பம்

[illegible]

பேதத்தினால் சீவசாட்சியென்றும் ஸர்வஸா
ட்சியென்றும் பிரணமிபோலிநதும் - க்ஷு
டைந்தமாத்ஜரத்தில் மற்றுமுன்னுடனாக
காசமென்கின்ற மீருட்போய் மகாகாசமொ
ன்றையானுற்போலத் தீதகாது பிரபஞ்சகதை
மித்தையாய்க்கண்டகாலத்தில் சீவஸாட்சியெ
ன்பது போய்ச் சுத்தசைநிப்ப மாத்ஜரமாய்
க் காண்பது அத்துவித ஸுபயமாய். ௭ - ஹ -
இ - ள், தாலசரீரம் - அந்தக்கரணம் - அவித்தை
சீவம் - சீவசாட்சியாகிய க்ஷுடஸ்தர் - பிரமசை
தன்யம் ஆக ஆதிந்ருமஸுபயங்கூறிபது (யுஅ)

(த்வம்பத தத்பகாஸுபயம்)

தொட்பதத்து ஸுபாதிக்கடச் சொருபம
தாமனுவே தொன்மையதாத் தத்பதம்சாத
னைசெயவு மெண்ணித், தம்பவுடல்முன்றினு
க் குஞ் சீவனும் குமுதலாஞ் சாற் றாதல் மாத்ஜி
னாப்பகுதி தானுமிருப்பதனா, னப்பரிபுரண
மறைந்து னுனமில்லி மனம்போ னுடுமுயி
ராகலினா னுதனருட்படியே, யிம்பநாநியு
ட்போய் திருடாந்நமாமதனாலெப்பொருளப்
பொருளாக யிருப்பதுதன்னிப்பெ... ..*

இ - ள், த்வம்பத தத்பகாஸுபாதிக்கடச் சரீரத்தி
யமும சீவனும் நீங்கினால் சீவஸாட்சியாகிய

[illegible]

(பஞ்சசக்யம்)

 $(\mathcal{W}_{\mathcal{F}_2})$

நகரங்களுக்குத் தூலவுடைய புத்தெளியுமேயிசை
 நகருக்குக்கவுடலிறுவககிருப்பமே, நகர
 நகருக்காரணமா முடையுடையவனேயிசை

னவன்சாட்சியே பிரமமிவையந்தா, மீச
னுக்குஞ்சீவனுக்கு மைக்ய மெவ்வா றகெளி
லீசனுடன்மூன்றினப்பார் ததிகுவிவதகருட
லே, தீசனெ லிவிவனின்மீசுர சாட்சிமய னு
லிவன் சாட்சிகேடுமுமந் திருவேடஞ் சகயம்

இ - ள் ஈசனுக்கு ஸ்தூலசரீரமாவது ஸ்தூல
பஞ்சபூதமும் ஸ்தூலரொபாநக ஸம்மீழ்மும்.
சூக்ஷ்மசரீரமாவது சூக்ஷ்மபூதமும் சூக்ஷ்ம
பௌதிகஸம்மீழ்மும் - காரணசரீரமாவது மாக
ஸையுமாம் - இந்நிச்சரீரத்திந்தயத்தை யுடைய
கென ஈசுவரன் : இவனுக்கு ஸ்ரீகீரம சைத
ன்னியம். இவையந்தாம் இவ்வவநினைபுடை
யஈசுவரனுக்குமீனியனுக்குப் பஈக்யமெப்படி
யென்னில்ஈசுவரனுடைய ஸ்தூலசரீரமாகியவி
ராட்டைப்பார் த்தால சீவனுடையஸ்தூலசரீர
ம்விராட்டிலேயடங்கின்படியால் இவனுக்கு ஸ்
தூல சரீரமில்லை ஈசுவரனுடைய சூக்ஷ்மசரீர
மாகிய இரண்யகர்பத்தைப்பார் த்தால் இவனு
டைய சூக்ஷ்மசரீர மநிலடங்கின்படியால் இ
வனுக்குச் சூக்ஷ்மசரீரமில்லை. ஈசுவரனுடைய
காரணசரீரமாகிய மாக்யையைப் பாரத்தால்
இவனுடைய காரண சரீரமநிலடங்கின்படி
யால் இவனுக்குச் காரணசரீரமில்லை. ஈசுவரனை

பார்த்தால் இவனுடையவலிடங்கூற படி
யால்இவர்க்கேதில்லாதச் சாஸ்திரபாசியிரம
த்தைப்பார்த்தால் இவன் ஸாஸ்திரதிலடங்கு
கிறபடியால் அதுவேதில்லை இதுவே பஞ்சை
க்கிபம்-எ-று (உய)

(அத்னவதநிலை)

தேகமேகாண்டால சீவத்தெதாய்த மது
போய்த்விதளியுமரிலாகாயத்தினர் வடிவேதா
னப்பி, போகமாந் தனுகாணம் காபுபைப்
பொலியங்கப் பொருந் துமபனே யீசனப்
பொலியுதன்னி, லேசமா யண்ட மெலாங்கநிக
ளவார்த்தேநான்றுமவை யகண்டாகர மது
வேயீசத்தெதாய்த, ம கமாபசண்டாகாரமுநீ
ங்கிக் கடுகாவண்டமுந்நேகான்றத விடத்தத்
துவித்தநிலைய-(இ-ள்-) அவித்யாஸகிரமீச்
சரீரத்தைத்தானென்பது சீவத்னவதம்-விசா
ரஞ்'னத்தினால் சரீரம் தானல்லவென்று தண்
டால ஆகாச போலவியாபகராய் அவ்வாகா
சத்தினால் வாயு வியாப்பியமாக விருப்பது
போலத் தனுசரண புகனபோகமா யிருக்கி
ன்ற அண்டபேதங்களுள்ளாம் தன்வியாபக
த்துல் வியாப்பியமாயிருக்கப்பொருந்து கண்
றவனே ஈசபரணவல் - அந்த ஈசுவர வியாபகத்

திலே யிந்த அண்டபேதங்கொல்லாங் கடுகு
ப் பிரமாணமாசத் தனித்தனியே தோன்றும்
நச்வரவிராட்சரீரமாகிய இந்த அண்டபேத
ங்களையெல்லாந்தான்னெனல் யீசுவரத்வைதம்
ஆகாசத்தைப்போல நிகழ்வாநிருக்கிற நச்வ
ரனுடைய சத்துவவுபாயம் கிய அகண்டாகா
ரமும் நீங்கில் ஸர்வஸாட்சயாகிய தல்லுடை
யவியாபகத்தில் கடுகளவாகவும் அண்டமுந்
தொன்றானு - அதுவே அத்துனித்திலையாம்.
இ-ல் தவம்பததத்பத் தண்ணைக் கதியவைந்நி
ன்றீகத்தில் அனுபவமுங்கூறியது. ... (உக)

{ சீவனெதைத்தியாஸித்தாலும் }
{ அந்தமயமாவெனெல் - }

ஐயமின்றித் தெய்வவுருத்தியாஸித்தாலானு
வாமருவுருவைத்தியாஸித்தாலட்டமுந் த்தியு
மாம், மெய்யவிரண்டையந்தவிந் த்து தானு
கியிருந்தாற் பூரணமாஞ் சீவனெதிற் பொரு
ந்நுமதுவாமால், மையலுறுமனம் விடயத்
தாசையுந்நேயதுவாய்மரணசன்னமும்வினை
ந்த வாறதென்றேயுணர்ந்து, மெய்யறிவே
தானுகப்பாவித்தாலனுவாய் விளங்குவாய்வ
ருஞ்செனியாஸ்ட்டையுமெய்துவோ... ..*

இ-ள். சந்தேகவிடரீதமில்லாமல ஸகலுரு

பமாயிருக்கில் றமூர்த்தியைத் தியானித்தால்
அந்தமயமாவல் - ஸைநநிஷிகரமூர்த்தியா வி
ய நசுசுரணைத்தியானம் பண்ணினாலும் அந்நி
மூர்த்தி ஒரு பமாயிருக்கின்ற நசுரணாவல் மாயா
காசியமாயிருக்கின்ற இந்த விரண்டினுபாஸ
ணையையும் விடாந் நிஷிகரத்தியானம் பண்ணி
னாலும் அந்தமயமாவல் சீவன் எதைத்தியா
னித்தாலும் அந்தமயமாவல் என்பது சாஸ்த்
ரவித்தம் - ஆகையினாலே அந்நிமூர்த்தியி
லேமடு நுவிருத்தியான அகடாந் நிஷிய அந்நி
மூர்த்திதைப்போக்கித் தானாமந்த ஆகாரத்
தையடைபுமிடத்திற் சீவனும் அந்த ஆகார
மாகிறபடியால் சன்னமாண சம்சாரதையு
டையவனாவனென் றுணர்ந்து நிறுங்குமாயி
யசைதன்மியைத் தைமலறத்தமுந்த அந்நிமூர்த்தி
த்தை அகண்டாசார விருத்தி நூலைத்திடுவே
போக்கிச் சுகத்தசைநல் யதகம் - நேபய்கைக்
கில் அகடுகவலசைநல் யமே தாமுகயாவரும்
விரங்குவர் ஆப்படி விரங்கியயாவரும் - தே
காந்தத்திள் என் அந்நிமூர்த்தியாத விடையு
மடைவார்களா னு -

[இதற்கு இது விஷயமாவே மனல்]
என்றமுடையித்தியத்திள் விடயமதே யுலக

மித்தியங்கள் காணத்தின் விடயங்களாகும், சாற்றுகரணங்களு மாபாசனாக்கே விடயஞ் சாட்சிக்குவிடயமதாய்த்தியங்குவதாபாசன், போற்றுவிவேகஞ்ஞானவிடயமதாஞ் சாட்சி புகன்ற விவேகமுபபிரமபூரணத்தின்விடயத் தோற்றரிய பிரமமொன்றின் விடயமன்றாத லினச்சொருபநிலையுணர்ந்ததுவாய்த் துவங் குவர் ஞானிகளே.....*

இங் நாமருபப்பிரபஞ்சம் இத்திரியங்க ளுக்குவிஷயமாம் இத்திரியங்கள் கரணங்களு க்கு விஷயங்களாம் - கரணங்கள் சீவனுக்குவி ஷயங்களாம். சீவன்சீவஸாக்ஷிக்குவிஷயமாம் ஸாக்ஷியும் விவேகஞ்ஞானத்துக்கு விஷயமாயி ருக்கும் விவேகஞ்ஞானம் பரிபூரணபிரமசைத னீனியத்துக்கு விஷயமாம் இந்தப் பரிபூரண பிரமசைதனீனியமான அறிவு ஒன்றுக்கும் வி ஷயமன்றும் ஆகையால் ஞானிகளுமிந்தச் சொரு நிலையேகாணென்று அறிந்து அது வாய்விளங்குவர்.என்று.இ.வ.பிரபஞ்ஞமதலபி ரமய்வனாஒன்றுக்கொன்று விஷயமாயிருத்த லையம் பிரமமொன்றின் விஷயமல்லாததாயி ருத்தலையங்கூறியது..... (உரு)

(தாதாத்மியத்திரயம்)

சகசமென்றுப்பிராந்தியென்றுங்கன்மமென்று முன்றூந்தாதாண்மியங்களினை சாற்றிலகங்காரம், புகல்சீவனுடிகலத்தல்சகசமதாம் பிரமபூரணத்திற் கலப்பதுவே பிராந்திசரீரத்தோ, டகலாதுகலப்பதுவேகன்மநாஸறிவேன்கர்த்தாநாண்றேகமகமென்பது தானிகவகள், பகர்செய்பிராரத்தத்தாற்றத்துவஞானத்தாற்பணிசமுத்தியாலகலப்படுமளவுந் தொடரும். (இ-ள்-) சகஜதாதாத்மியம் பிராந்திஜதாதாத்மியம் கர்மஜதாதாத்மியமென்றும் தாதாத்மியங்கள் முன்றும் - இவைகளில் அகங்காரம் சீவனுடனே பொருந்தியிருப்பது ஸகஜமாம். பிரமத்துடனே பொருந்தியிருப்பது பிராந்திஜமாம் சரீரத்துடனே பொருந்தியிருப்பது கர்மஜமாம். இதற்கு அனுபவமெங்ஙனமென்னில அகங்காரம் சீவதாதாத்மியமாய் நான் அறிவேனென்பது சகஜமாம் அகங்காரம் பிரமதாதாத்மியமாய் நான்கர்த்தாபோக்தாவென்பது பிராந்திஜமாம். அகங்காரம் சரீரதாதாத்மியமாய்த் தேகோகமென்பது கர்மஜமாம். இவைகளில் சகஜதாதாத்மியம்பிராரத்தநாசத்தினாலும் - பிராந்திஜதா

தாத்மியம் தத்துவஞானத்தினாலும் கர்மஜதா
தாத்மியம் சுழுத்தயினாலும் நீங்கும் அம்மூ
ன்றும்வாராதளவுபெற்றதாதாத்மியங்கள்தொ
டர்ந்துநிற்கும்..... (உச)

(பஞ்சகோசதாதாத்மியம்)

அன்னமயம்பிராணமயமனோமயம் விஞ்
ஞானமானந்தமயமென்றினம்மயமாகும்,
பிண்ணுடல் கண்மேந்தியத்திற் பிராணனதுகூ
டிற் பிராணமயமனங்கூடிற் பிறங்குமனோம
யமா, நன்னிகைஞானேந்தியமும் புத்தியுங்கூ
டிடிவ்விஞ்ஞானமயமா மவித்தைகயானந்தம
யமாந், சொன்னவைந்துந் தானென்ற தா
ன்மியமியம் எவல்லாந்தொய்வறநின் லறனதெ
னல்காண்குத்தவனுபவமே..... *

இவ், அன்னமயம்பிராணமயம் மனோம
யம்விஞ்ஞானமயம்ஆனந்தமயமெண்ணுமை
ந்திலசடகோசத்தீவமாயிருக்கில் றஸ் தூலசரீ
ரமே அன்னமயமேகாசம். சூக்ச்மசரீரத்தில்
பிராணனுங்கண்மேற்றிரியமுங்கூடியது பிரா
ணமயகோசம்.பனதுங்கண்மேற்றிரியமுங்கூ
டியதுமேஸ்ரமயகோசம் புத்தியுஞ்ஞானேந்
திரியமுங் கூடியது விஞ்ஞானமயகோசம்..
காரணசரீரமேயானந்தமயமேகாசமாம், இவ்

வைந்தையுந்தானெனலே தாதாத்மியங்களா
ம். இவைபெயங்கனமெனில்நான்புத்தேன்
இளைத்தேவென்பது அன்னமயகோசதாதா
த்மியம். எனக்குப்புகுகிறதுதா கிக்குறது
என்பது பிராணமயகோசதாதாத்மியம். நா
ன்சங்கஸ்தித்தேவ் விகஸ்தித்தேவ்என்பதும
னோமயகோச தாதாத்மியம். நான்கர்த்தா
பொக்தாவென்பது விஞ்ஞானமயகோசதா
தாத்மியம்நான் அந்யேனென்பதுஆனந்தம
யகோசதாதாத்மியம். இவைகட்கு அன்றி
யமாகநின்றுஎச்சரிம எப்பிராணம் எம்ம
னம் என்பதறி என்னஞ்ஞானம் என்னுமது
பவத்தினுல்தனக்குஇட்டஞ்சகோசங்கள் வே
றுவிவகாரநைசதாதாத்மியமென்று அறிந்து
அவற்றில் தோய்வறநின்று அறிவுவடிவமாகி
யதன்னை உள்ளபடி காண்பதே சுத்தமாகிய
அனுபவமாமென்றவாறு (உரு)

(ஸாக்ஷிசரிதரயவிலக்ஷண மெனல்)

மொய்த்தாநஞ்சாட்சிக்குச்சரிமானமு
ன்றினுக்குமண்ணியமுமுடிவுங்குறிந், கர்த்தா
வாஞ்சாட்சிக்குஞானதகாலேகாரணமாந்தே
கமந்தக்கணத்தினுசந், தொத்தாயகாரணதே
கந்தானொன்றுமதலைவதல்முன்னுக்குமதே

உபதிடதவுரை *

சங்கன்கோடி, யொத்தாயபிரளயத்திலொடுங்
குஞ்சுக்கலமான்றொடுங்கு முனமனந்தமொ
யிங்குந்தூலம் *
இ-ள். எங்கும்நிரப்பி யிருக்கின்ற சாட்சி

சைதவ்னியத்துக்குச் சரீர்த்ரயவிலக்ஷணமும்
சரீர்த்ரயத்துக்கு நாசமுஞ் சொல்லுமிடத்தி
ல்- கர்த்தாவாகிய சாட்சியேதாளுகவிளங்கிய
ஞானத்தினாலே அனாதியாகவிருக்கின்ற கார
ணதேகம் அந்நக்ஷணத்தில் நாசமாய். அந்த
க்காரணதேகமானது நாசமாகாமலிருக்குங்
காலத்தல்லருக்ஷமசரீரங்கோடாகோடி சிரஷ்
டிதோறுந்தோன்றிப் பொருந்துகின்ற பிரள
யந்தோறுமொடுங்கும். ஒருருக்ஷமசரீரட்சிரு
ட்டியிலுண்டாய்ப்பிரளயத்தில் நாசமடைவத
ற்குள்ளாகக்கோடாகோடி ஸ்தூலசரீரம் (தோ
ன்றிமறைபும. என இல்சாட்சிக்கு நாசமில்லா
மையினால் நாசத்தையடைகின்றசரீர்த்ரயத்து
க்குச்சாட்சிவிலக்ஷணம்மென்பது கூறியது - *

(வஸ்துவனவயனுவுக்கணுவெனல்.)

ஆய்ந்தசுத்தத்தையிதத மது. விவியாகிருத
மதவ்னியகருப்பமதனில விரட்டடக்க
ம். வாய்ந்தவிரட்டினல் வானம் வானிலவளி
வளியில் வன்னியவ்னியதிலவன பவ்வனத்தின்

மாண்டா னடக்கந். கோய்ந்த மண்ணிற் றூல
சட மடக்கமந் திருக்க ள்ஞாத் துமத் தில வித்தை
யந் திற்றேய்சீ ற னடக்கம். உபநிடதங் கு மத
னைய ணுலென்பரிதி னடங் குய் பெருந்நைய ணு
வுகக ணுவாப் புதல்திற்த னீர் மறையே *

இ ள் பிரகிருதி யினது காரியமாக ய் எத்
தாவ ஸ்வைதக் குச்சுத்தபூ தம் - க - அவ்யக்தாவ
ஸ்வைதக் குவாஸனுபூ தம் - ரு - அவ்யாகிருதாவ
ஸ்வைதக் குகாரணபூதம் ரு இரண்ப கர்ப்பா
வஸ்வைதக் குச் சூக்ஷ்மபூதம் ரு விராடடவஸ்
வைதக் குஸ்தூலபூதம் ரு - இந்தச் சத்தபூதவி
யாபகத்தாலே அவ்யக்தபூதமென்தும், இந்த
அவ்யக்தபூதத்திற்குள் காரணபூதமென்தும்
இந்த அவ்யியாகிருதபூதத்திற்குள் சூக்ஷ்மபூ
தமென்தும், இந்த இரண்யகர்ப்பபூதத்திற்கு
ள் ஸ்தூலபூதமென்தும் இப்பூதங்களுள் ஆகா
சத்தில வாய்வும் அகில அக்கணியுட அதில அ
ப்புவம் அதில்பிருதிவிபுப்பத்துலொன்று ப
த்தில லாஸ்யராய்க் குறைத்துவி யாட்பிபடாகவி
ருக்கும் இந் ஸ்தூலப்பிருதிவியில ஷ்டகோ
சதத்வமா யிருக்கி ற ஸ்தூலசரீர சமஷ்டியும
டங்கும். அதில் சூக்ஷ்மசரீர ஸமஷ்டியுமடங்
கும். அதில் காரணசரீர ஸமஷ்டியுமடங்

அநில சீவஸமஷ்டியுமடங்கும் அதிலடங்கிய
விபஷ்டிசீவனைபணுவென்று சொல்லுவர் இந்
தச் சீவனில் தத்ஸாஷ்டியாகவிளங்கியிருக்குஞ்
சைதன்யத்தை அணுவுக்கணுவென்று நான் கு
வேதங்களுஞ்சொல்லும். ஏறு..... உள்)

(வஸ் துவைமஹத்தூக்சுமஹத்வந்தனல)

அரிதான சீவனுக்குப் பஞ்சகோச மையங்கு
கையாமதிந்கு கையாமைம்பூதந்தா, மிரியாத
விராட்டி துமற்றிதற்குமேலாமிரணியகருப்ப
மதா மிதற்குமேலாம், பெரிதாமவ்விடாகிரு
த மிதற்கு மேலாம்பேசுமவ்வியதத் மிதற்
பெரிதாஞ்சுத்த, முரியார்களிதனைமகத்தென்
பர்மேலா மொளியையமகத் தீவ்மகத்தென்று
ரைப்பர்மேலோர்..... *

இ-ள். அணுவான சீவனுக்கு விபாபகமாயி
ருக்கிலிற பஞ்சகோசங்களுள் அச்சீவனை ஆ
னந்தமயகோசமும் இதனை விஞ்ஞானமய
கோசமும் இதனை மனோமயகோசமும் இதனை
பிராணமயகோசமும் இதனை அக்ஷமயகோ
சமும் விபாபித்திருக்கும். இப் பஞ்சகோச
ங்களுக்கு விபாபகமாயிருக்கிலிற பஞ்சபூதங்
களுள் இந்த அக்ஷமயகோச ஸமஷ்டியைவ்
தூலப்பிடுந்விடும் இதனை அப்புவும் இதனை

உபநிடதவுரை.

அக்கினியும் ௧௭௭௭ வாயவு உதனை ௭காசமு
ம்வியாபித்திருக்கிறது. இந்தஸ்தூலபூகமைந்திந்
தும் பெளதிகசுலபபூகம் செடாதவிராட்
டென்றுபெயர். ௧௭௭௭வியாபித்தருக்ஷிமபூத
மைந்துப்பொன்று வியாபித்திருக்கும்
இந்தசுக்ருக்ஷிமபூதமைந்திந்ருக்ருக்ஷிமசரீரஸ
மஷ்டிகருப இரணயகாப்பமென்றுபெயர். இ
ரணயகாப்பத்தை வியாபித்தகாரணபூதமைந்
தும் ஒன்றையொன்றுவியாபித்திருக்கும் இந்
தகாரணபூதமைந்திந்ருக்ருக்ஷிமசரீரஸமஷ்டி
டிக்கும்பெரிசான அவ்யாகிருத்தமென்றுபெ
யர். இந்தஅவ்யாகிருத்தபூதத்தை வியாபித்த
அவ்யகதபூதமைந்தும ஒன்றையொன்று விய
யாபித்திருக்கும் இந்த அப்பகதபூதஸமஷ்டி
க்குச்சொல்லு நகரிய அவ்யகதமென்றுபெ
யர் இந்த அவ்யகதத்தைசுத்தபூதம் வியாபி
த்திருக்கும் இந்ருக்ருக்ஷிமசரீரஸமஷ்டி
ந்தசுத்தகாரணவியாபித்தபூதத்தைதவிர
ணையுள்ளவர்களுடையமகதென்று சொல்லுத
னைவியாபித்திருக்கமுடியாது கியவருடையம
கதருக்கருபமென்றுபெயர்யோர்கள் சொ
ல்லுதலாம்.

} சீவபோதாதி நீக்கத்தில் }
} ஸ்வரூபம் ப்ரகாசமாமெனல் }

தோற்றுமசத்தறிந்தசலததொடர்பகலுமே
தெனிலித்தூலதேக, மாற்றுதொறுந்தொழி
லகலுமிந்திரியச் செயலகஸ்ரஸ்வையநீங்கு,
மேற்று மனோஸயத்திலுறும் விடய மவித்தை
யைநீங்கியாவுநீங்கும், டோற்றுமந்தச்சீவவ
றிவிழந்தவிடம் புகல்பரிபூரணமதாமே...*

இ ள். திருசியமாகத் தோற்றப்பட்ட அஸ
த்ரூபமாகிய சரீரத்தி ப்ரபஞ்சத்தை அணித்தி
யல்மன்றறிந்து அனைகௌல்லாம் தானல்ல
வென்று நீங்கில் அதிவ்யவகாரங்கள் தன்னு
டையவல்லவென்றுபோம். அதெங்ஙனமென்
னில் என்சரீரமென்னுமனுபவத்தினால் இந்த
ஸ்தூலசரீரந்தானன்றென்றுகண்டால் தனக்
குத்தொழினிங்கும்என்கண் என்காதென்னும
னுபவத்தினாலே இந்திரியச்செயல்கள் தன்செ
யல்க ஏல்லவென்று நீங்கினால் தனக்குப் பிர
பஞ்சம்ல்லை. என்மனமென்னு மனுபவத்தினு
லே மனந்தானன்றென்று கண்டால் தனக்கு
விஷயவாசனைகள் நீங்கும் என்னஞ்ஞானமெ
ன்னுமனுபவத்தினால் அவித்தையைத் தான
ன்றென்றுகண்டால் அஞ்ஞானமுதலியபாவு.

ம் நீங்கும் எம் சீவனென்னு மறுபவ த்தினு
தாம் சீவனென்றென்று கண்டால் முன் சொல்ல
ப்பட்ட எகதேசமாகிய சீவபோகம் தல்லை
விட்டு நீங்குமீவபோதங்கடவே வேதந்
தங்களிற் சொல்லப்பட்ட அகண்டபரிபூரண
ஸத்திதான் நீஸ்வரூபமேதானாம் ஏ - னு(உஹ)
(அஞ்ஞானநீங்குமுறை)

மாறாதவனான முழுதுமகல்வதுகநின்
வையந் கண்ணின், வேறாநிற்காலகலுமுடல் மு
ன்று ஞிவனுக்கு வேறதானா, வீராகும்பா தித
ந்சாட்சியக்கண்ணின் முககாலுநீங்குந்தானா
பட்ட, டேறான சொருப்பரிபூரணமான முழு
தும் பேலசானாதே

இஃவியவகாரதசையிலே கெடுதல்லாத
அஞ்ஞானமுழுதுநீங்கும்வகைசெவ்வால்லு
மிடத்தில் ஜகததாதா தமிய த்தைநீங்கிஸல்யா
சம்பண்ணில் அஞ்ஞானத்தில் நான்கிலொரு
பங்குகெடும். த்வடபதேசாதனையினுல்கீரதீ
ரயதாதான்மியமான சீவதரிசனம்மண்ணிச்ச
ரீரதீரயமுந்தானல்லதான் இவற்றிற்கு விலக்க
ணெனெற்றறிந்தால் அஞ்ஞானத்தீர்பாதிக்க
மும் சீவசைதல்யதாதாமயமான சீவஸாக்ஷி
சைதல்ய தரிசனம்பண்ணே முக்கூற்பங்கு

கெடும் தத்பத சோதனைபண்ணிநச்வரசைத
ன்ய தாதாஸ்யமயமான பரிபூரணசைதஸ்ய த
ரிசனம்பண்ணி அதுவாஸுல் அஞ்ஞானமுமு
துங்கெடும் எ-று.....(நடு)

(முத்தர்பெத்தரலக்ஷணம்)

முத்தனாயும்பெத்தனாயுமுகக்குறியானகக்
குறியான் முமுதுந்தேரின், மெத்தெனவாகி
ய மொழியு மானந்தபரவசத் தான் மிகுந்த
சோர்வுஞ், சித்தநிலைதிரியாதசெல்வமுமாயி
ருப்பர்நல்லோர் தீயோமொல்லா, மித்தகமை
யோர்களையுமிகழ்ந்து புகழ்ந்தோர்க்குறவா
யிருப்பர்தாமே.....*

இ-ள் முத்தனாயும்பெத்தனாயும்முகக்குறிய
கக்குறிகளால் முமுதுமறியப்புகில்மீர்துவா
கியவசனம் ஆனந்தபரவசத்தினாலே மெய்ம்
மறத்தல் பிராரப்தவசத்தினால் அஃதமவறா
சித்திகள் வந்துபொருந்தினாலும்மனம்பேறு
படாமலிருத்தல் இவைமுதலியகுணங்களுட
ல்கூடிக்கொண்டிருப்பவர் ஞானிகளாகியமு
க்தொன்றறியத்தக்கவர் அஞ்ஞானிகளாகிய
பெத்தரோவென்றால் இப்படிப்பட்ட ஞானி
களையிகழ்ந்தும் தம்மைப்புகழ்கிறவர்களுக
குறவாகியும் இகழ்கிறவர்களுககுப்பகைவர

கியுமிருப்பார்கள் என்றவாறு (௩௧)

(அஞ்ஞானஞானங்களில்லக்ஷணம்)

ஏற்றபிரபஞ்சமதே நித்தமென்றும் பிரமமென்பதில்லையென்றுந், தோற்றுமுட னுனென்றுந் துளங்குவதேயஞ்ஞானதுக்கமாகுந், சாற்றுபிரபஞ்சமெலா மனித்தமென்றும்பிரமமது தானேயென்றும், வேற்றுடல் வெற்றுடலென்றும் விரிந் துணரப்பெறுமது வேதாந்தஞானம் *

இ-ள் பொருந்தியப்ரபஞ்சமேநித்தமென்றும் பிரமமென்பது இல்லையென்றும் பிரத்யக்ஷ மாகக்காணப்படுகின்றசரீரமேதானென்றுங்கலங்குகின்றதே துக்கமபமாகியவஞ்ஞானமாம். அஞ்ஞானிகள் நித்தியமென்று சொல்லுகின்ற ப்ரபஞ்சமெல்லாம் மித்தையென்றும்பிரமசொருபமே தானென்றும் தனக்கன்னியமாய்ஸ் தூலகுக்ஷமகாரணமாகியசரீரத்ரயங்களும் பொய்யென்றுங்கண்டுஅகண்டாகாரமாய்த்தன்மையறியப்பெறுகின்றதே வேதாந்தஞானமாம் ஏ-று (௩௨)

(தங்குருவைப்புகழ்தல்)

இருளுகற்றுநால்வேதத் துபநிடதமெண்

ஊன்கினெங்கோன்சொன்ன, பொருளதனை
நெஞ்சுகத்தே செளபாகய குருவென்னும்
பொருளினோடு, மருளகற்றும்படியழுத்தித்த
மிழ்போலு மதனையொருவழியெண்ணுன்கா,
யருளகத்திலிருந்துணாதந வதிசயமேயதிசய
மற்றற்கிலேனே *
இ. ள் அருநானத்தைநிவிர்த்திபண்ணுகின்ற

நாலுவேகங்களுடைய முப்பத்திரண்டுபநிஷி
த்துகளிலெழுதுளங்கள்ஸ்வாமியாகியவியா
ஸமகாமுனி திருவாய்மலர்ந்தருளிய பொரு
ளினைச் செளபாக்கியகுருவென்னும்பொருளி
னோடும் அடியேனுடைய இருதயத்தின் மரு
ட்சியகலும்படி அழுத்தித்தமிழெழுன்று சொ
ல்லப்பட்டபாஷையிலப்பொருளை ஒருவழியா
ய்முப்பத்திரண்டுசெய்யுளாக அருளானதுஉள்
ளத்தி லிருந்து சொல்லித்த அதிசயமேயதி
சயமல்லாமல் மற்றோரதிசயம் அநியேன்
ள-து.. —இச்செய்யுள் இந்நூலாகிரியர்தங்
குருவைப்புகழ்ந்து கூறியது (௯௬)

உபநிடதவுரைமுற்றிற்று

பிரசித்தபந்தரிகை.

பெயர்	விசை	அளவு
ஸ்ரீ ராமர் தாலாட்டு	க	
மணவாளநாயனசதகம்	அ	
திரிகடுக வுரை	ய	
பார்த்தசாரதிபஞ்சரத்தினம் } மபார்த்தசாரதிவிருத்தம் }	உ	
ஸ்ரீ கிருஷ்ணஸ்வரமித்ராதுரை	ந	
சிவவாகையர் பாடல்	ச	
ஞானக்கொட்டி	கா	
உபநிடத வுரை	அ	
சசிவாரணபாசவுரை	ய	
பகவத்கீதை வசனம்	நஉ	

இப்பத்தகச்சுருடர் றபுத்தகங்களுட்வேண்
டியவர்கள் சென்னட்டணத்திற்சிறித்கூடு
அவதானம்பாப்பையர்வீதியில-நாடு வதுதம்
பருடைய வீட்டிலவாங்கிக்கொள்ளலாம்

ஓம் மாதா மயம் ஜெநத்.

ஸ்ரீ முருகன்
நித்திய பாராயண
தவநெறிக் திருமுறை.

உயர் ஸ்ரீ முருகதாஸ் அவர்களால்
தொகுக்கப்பெற்று

கோழம்பு
சூத் சங்க அன்பர்களால்
வெளியிடப்பட்டது.

ஓம் மதாமயம் ஜேகத்
ஸ்ரீமுருகன் நித்திய பாராயண
தவநெறித் திருமுறை.

பொருளடக்கம்.

	பக்கம்.
1. குருதோத்திரம்	1
2. அருணகிரியார்துதி	1
3. அடியார் வணக்கம்	2
4. வினாயகர் துதி	2
5. உபதேசம்	3
6. முருகனை வரவேண்டல்	4
7. தரிசனம்	6
8. அலங்காரம்	7
9. அர்ச்சனை	7
10. நைவேத்தியம்	9
11. தீபாராதனை	9
12. வரம்வேண்டல்	10
13. கந்தரனுபூதி	13
14. நன்றிமறவாத்தன்மை	22
15. முருகன் பெருமை	24
16. போற்றி	27
17. ஆனந்தம்	28
18. நமஸ்காரம்	28
19. மங்களம்	35
20. சாந்தி	38

முன்னுரை

ஓம் மாதா மயம் ஜெகத்,
வேலும் மயிலும் துணை.

பாடாதாரைப் பாடவைத்துப் பண்பறிக்கும் பெருமாளின் திருவடியே துணையென நண்ணி பாடும் பணியே பணியாகப் பெற்ற அன்பர் பலருள் அருணகிரி ஒருவர். அவர் “யாமோதிய கல்வியும் எம்மறியும், தாமேபெற வேலவர் தந்ததென” உலகை யெல்லாம் வேலனின் பிரதிபிம்பங்களென எண்ணி ஆண்டவன் தனக்கு அளித்த அருள்பாக்களான திருப்புநீழ், திரு வகுப்பு, கந்தரலங்காரம், கந்தரந்தாதி, கந்தரனுபூதி, முதலியவைகளை “நெஞ்சக்கனகல்லும் நெகிழ்ந்துருக” கருணையோடு உலகிற்கு அளித்துள்ளார்.

எல்லாத் தெய்வங்களும் கொண்டாடும் மேலான தெய்வம் கலியுக வரதானை கங்கனே யெனவும், அவன் தன்னிடம் காட்டிய அபார கருணையையும் சொல்லிச் சொல்லி அருணகிரி உருகியுள்ளார்.

நாமும் அவர்போல் அனுபூதி பெற்று ஆனந்தக் கூத்தாட வேண்டுமல்லவா? சொருபமற்று தொடர் பற்றுத்தானே தோன்றினவானை ஆண்டவனே நம் உள்ளக்குகையில் சிறைபிடிக்க வேண்டாமோ? நிச்சயமாக அப்பரம் பொருளை நாம் கட்டுப்படுத்தியே ஆக வேண்டும். அதற்கு அனுபூதிபெற்ற அன்பர்களின் பாடல்களால் தொகுக்கப்பெற்ற இம் முருக நித்திய பாராயணத் தவநெறித் திருமுறையும் உதவியாயிருந்து அன்பர்களனைவரும் ஆண்டவனைக் கட்டியனைத்துக் கூத்தாடி, இன்ப, துன்ப, இறப்பு, பிறப்பு கடந்து தானேயே தானாகி வாழ வைக்கட்டும்.

“எல்லோரும் இன்புற்றிருக்க நினைப்பதுவே யல்லாமல் வேறேன்று அறியேன் பராபரமே”

ஓம்மாதாமயம் ஜெகத்.

MAHARAJA'S
I. D. V. SWAMINATHAIYAR LIBRARY
TUVANMIYUR, MADRAS 48

சமர்ப்பணம்.

எல்லாவுயிர்களுள்ளும் இறைவனது அன்பே

நிறைந்துள்ளது என்று உணர்ந்து

உலகத்தின் நன்மைக்காகவே

உடல் பொருளாவி மூன்றையும்

தத்தம் செய்துவாழும் சத்புருஷர்

பாதகமலங்களுக்கு

பூரிமுருகன்

நித்திய பாராயண தவநெறித் திருமுறையைச்

சமர்ப்பணம் செய்கிறோம்.

(கோழிப்பு) சத் சங்கத்தவர்கள்.

35-ஆம் பக்கத்தில்.

உ

ஓம் மதாமயம் ஜேகத்
ஸ்ரீ முருகன் நித்திய பாராயண
தவநேறித்திருமுறை.

குரு தோத்திரம்

ராகம் - நாட்டை

அமுந்தொறும் அணைக்கு மண்ணை 1.
அறிவிலாது ஓடி யோடி
விழுந்தொறும் எடுக்கு மப்பன்
வினையாடும் போது தோழன்
தொழுந்தொறும் காக்கும் தெய்வம்
சொந்தமாய் எடுப்போர்க் கெல்லாம்
குழந்தை யிப்படி யுலாவு மென்
குருமாதர் வாழி வாழி.

அருணகிரியார் துதி.

ராகம் - ஆனந்தபைரவி

அந்தாதி யில்லா இறைவனுக்,
கந்தாதி யன்றுரைத்தும்
நந்தா வகுப்பலங் கார மவற்கே நனி புனைந்தும்
முந்தா தாவி லவன்புகழ் புகியு முற்றுஞ்
சொன்ன
எந்தாய், அருணகிரியார் துதி. 2

3. அடியார் வணக்கம்.

ராகம் - காம்போதி

சிந்தை தெளிந்து சிவமாளோர் எல்லோர்க்கும்
கொந்தடிமையான குடிநான் பராபரமே
தம்முயிர்போல் எவ்வுயிரும் தானென்று
தண்ணருள்கூர்
செம்மை யருக் கேவல் என்று செய்வேன்
பராபரமே.

4. விநாயகர் துதி.

ராகம் - ஆனந்தபைரவி

வரானைக் காளிலுமை ஏம்பாணுக் கன்றளித்த
போரானைக் கன்றதனைப் போற்றினால்-வாராத
புத்திவரும் பக்திவரும் புத்திர உற்பத்திவரும்
சக்திவரும் சித்திவரும் தான் (1)

ராகம் - ஆனந்தபைரவி	தாளம் - ஆதி
உம்பர்தருத் தேனுமணிக்	கசிவாகி-
ஒண்கடலிற் றேனமுதத்	துணர்வூற;
இன்பரசுத் தேபருகிப்	பலகாலும்-
என்றனுயிர்க் காதாவுற்	றருள்வாயே;
தம்பிதனக் காகவனத்	தணைவோனே-
தந்தைவலத் தாலருள்கைக்	கனியோனே;
அன்பர் தமக்கான நிலைப்	பொருளோனே-
ஐந்துகரத் தானைமுகப்	பெருமானே. (2)

ராகம் - மோகனம் தாளம் - ஆதி
 பக்கரைவி சித்ரமணி பொற்கலனை வீட்டறடை
 பகஷியெனு முகர்தூர கமுநீபப்-
 பக்குவம லர்த்தொடையும் அக்குவடுபட்டொழிய
 பட்டுருவ விட்டருள்கை வடிவேலும்;
 திக்கதும திக்கவரு குக்குடமும் ரகைத்தரு
 சிற்றடியு முற்றியப னிருநேகாரும்-
 செய்பதியும் வைத்துயர்தி ருப்புகழ்ச்சிருப்படிமாடு
 செப்பெனள னாக்கருள்கை மறவேனே;
 இக்கவரை நற்கனிகள் சர்க்கரைப ருப்புடனெய்
 எட்பொரிய வற்றுவரை யிளநீர்வண்-
 டெச்சில்பய றப்பவகை பச்சரிசி பிட்டுவெள
 ரிப்பழமி டிப்பல்வகை தனிமூலம்;
 மிக்கஅடி சிற்கடலை பகஷணமெ னாக்கொளொரு
 விக்கிநச மர்த்தனெனு மருளாழி-
 வெற்பகுடி லச்சடிவ னிற்பரம ரப்பாருள்
 வித்தகம ருப்புடைய பெருமாளே. (3)

5. உபதேசம்.

ராகம் - கேதாரகொளம்
 தடுங்கோள் மனத்தை விடுங்கோள்
 வெகுளியைத் தானமென்றும்
 இடுங்கோ னிருந்த படியிருங்
 கோளெழு பாருமுய்யக்
 கொடுங்கோபச் சூருடன் குன்றந்
 திறக்கத் தொளைக்கவைவேல்
 விடுங்கோ னருள்வந்து தானே
 யுமக்கு வெளிபு

ராகம் - பைரவி

நினைந்து நினைந்துணர்ந்துணர்ந்து நெகிழ்ந்து
 நெகிழ்ந்தன்பே
 நிறைந்து நிறைந்துற் றெழுங் கண்ணீர்த
 னாலுடர்பு
 நனைந்து நனைந் த்ருளமுதே நன்னிதியே ஞான
 நடத்தரசே யென்னுரிமை நாயகனே
 யென்று
 வனைந்துவனைந் தேத்துது நான் வம்மினுலகியலீர்
 மரணமிலாப் பெருவாழ்ச்சில் வாழ்ந்திடலாங்
 கண்டீர்
 புனைந்துரையேன் பொய்புகலேன் சத்தியஞ்
 சொல்கின்றேன்
 பொற்சபையிற் சிற்சபையிற் புகுந்தருண
 மிதுவே. (2)

6. முருகனை வர வேண்டல்

ராகம் - காமஸ்

தாளம் - ஆதி

காரணம் தாகவந்து புனிமீதே-
 காலனனுக்காதிசைந்து கதிகாண;
 நாரணனும் வேதன் முன்பு தெரியாத-
 ஞான நட மேபு ரிந்து வருவாயே;
 ஆமுத மான தந்தி மணவாளா-
 ஆறுமுக மாந் ரண்டு விழியோனே;
 சூரர்களை மாள வென்ற கதிர்வேலா-
 சோலை மலை மேவிநின்ற பெருமானே. (1)

ராகம்பிஷ்ணுரி-சிம்மேந்திரமத்திமம்-தாளங்கண்ட சாப்பு
 சுடரணைய திருமேலி யுடையழகு முதுஞான
 சொருபுகி யிடமேவு முகமாறும்-
 சுர்தெரிய வளிபாட மழலைகதி நறைபாய
 துகிரிதழின் மொழிலேத மணம்வீசு;
 அடர்பள்ள வொளிபாய அரியநீரி புரமாட
 அடர்கரமொ டெழில்தோகை மயிலேறி-
 அடிமணிநு வினைந்து பாடஅமர ரிதுநுரை
 அநிசய மெனருள்பாட வரவேணும்;
 விடைபரவி ஆயன்மாலொ டமர்முதி கணமோட
 மிடமுடைய விடர்வாரி யருள்நாதன்-
 மலைணைய இடைமாதா இடமருவு குநநாதன்
 மிகமகிழ அநுபூதி யருள்வோனே;
 இடர்கனிகள் பிணிபோட எணையுருள் குறமாதி
 வினைவினகிர் முலைபார்பி னனைமார்பா-
 இனிமமுது புவிபாத னுடைனரவு சதகோடி
 யிருடியர்கள் புகழ்ஞான பெருமானே. (2)

ராகம் - ஹம்சத்வனி, சிந்துபைரவி தாளம் - ஆதி
 அதலசேட ஞாராட அகிலமேரு மீதாட
 அபின-காளி தாளுட அவளோடன்-
 றதிரவீசி வாதாரும் விடையிலேறு வாராட
 அநுசூ டுக வேதாள மவையாட;
 மதுர வாணி தாளுட மலரில் வேதஞாராட
 மருவுவானு னாராட மதியாட-
 வனசமாடிபாராட செடிய மாமஞாராட
 மயிலு மாடி நீ யாடி வரவேணும்;

கதைவி டாது தோள்வீம நெதிர்கொள்

வானியால் நீடு

கருக லார்கள் மாசேனை பொடியாகக்-
கதறுகாவி போய்மீள விஜயனெனு தேர்மீது

கனகவேத கோடுதி ஆலேமோதும்;
உததி மீதி லேசாயு மூலக மூடு சீர்பாத

உவணமூர்தி மாமாயன் மருகோனே
உதயதாம மார்பான ப்ரபுட தேவமாராஜ

னுளமு மாட வாழ்தேவர் பெருமானே (3)

7. தரிசனம்

ராகம்-மோகனம்

பத்தித் திருமுக மாறுடன்

பன்னிரு தோள் களுமாய்த்

தித்தித் திருக்கு மமுதுகண்

டேன் செயன் மாண்டடங்கப்

புத்திக் கமலத் துருகிப்

பெருகிப் புவன மெற்றித்

தத்திக் கரைபுரளும்பர

மாநந்த சாகரத்தே.

(1)

ராகம்-மோகனம்

திருவடியுந்தண்டையுஞ் சிலம்புஞ் சிலம்பூடுருவப்
பொருவடிவேலுங் கடர்புந் தடம்புயமாறிரண்டும்
மருவடிவான வதனங்களாறு மலர்க்கண்களுங்
முருவடிவாய் வந்தென்னுள்ளங் குளிர்க்குதி

கொண்டவே. (2)

அலங்காரம்

ராகம்-நீலம்புரி	தாளம்-ஆதி
ஆசைக்கூர் பத்த னென்பதோ பத்ம	
மாண்பு வைத்து	நடுவேயன்-
பாணநூலிட்டு நானிலை கிழ்	
மாகவே கட்டி	யொருஞான;
வாகர்வி கிப்பர காசியா நிழ்ப	
மாசிலோர் புத்தி	யளிபாட-
மாக்ருதா புஷ்ப மாலைகொ லப்	
வாஸபா தத்தி	லணிவேனோ;
மூசுகா னத்து மீதுவாழ் முத்த	.
மூலவே டிச்சி	தனபார-
மூழ்கு நீப்பர தாபமார் பத்த	
மூரிவே முத்தின்	மயில்வாழ்வே;
விசுமீனப்ப யோநிவாய் விட்டு	
வேகவேறுத்து	வருமாஞர்-
வீழமோ திப்ப ராரைநாகத்து	
வீரவேல் தொட்ட	பெருமானே.

9. அர்ச்சனை

ராகம்-செஞ்சுருட்டி	தாளம்-ஆதி
நாதவிந்துக லாதீ நமோ நம	
வேத மந்த்ரசொ ரூபா நமோ நம	
ஞான பண்டித ஸாமீ நமோ நம வெருகோடி	
நாம சுர்புகு மாரா நமோ நம	
போக அந்தரி பாலா நமோ நம	
நாக பந்தம புதா நமோ நம .	பரஞ்ஞர்

சேத தண்டவி நோதா நமோ நம
 சீத கிண்கணி பாதா நமோ நம
 தீர சம்பரம வீரா நமோ நம கிரிராஜ-

நீப மங்கள ஜோதி நமோ நம
 நாய அம்பல ஸீலா நமோ நம
 தேவ குஞ்சரி பாகா நமோ நம அருந்தாராய்

சுத லும்பல கோலால பூஜையும்
 ஓத லுங்குண ஆசார நீதியும்
 ஈர முங்குரு சீர்பாத சேவையு மறவாத-

வழ்தலம் புகழ் காவேரி யால்வினை
 சோழ மண்டல மீதே மனோகா
 ராஜ கெம்பிர நாடாளு நாயக வயலுரா;

ஆதரம்பயி லாடூர் தேழுமை
 சேர்தல் கொண்டவ ரோடே முனாளில்
 ஆடல் வெம்பரி மீதேறி மாகயி லையிலேக-

ஆதி யந்தவு லாவாக பாடிய
 சோர் கொங்குவை காஜர் நனாடில்
 ஆனி னன்குடி வாழ்வான தேவர்கள்
 பெருமானே.

10. நைவேத்தியம்

ராகம்-காண்டா

நைவேத்தியம் புறம் வெந்தன் பதாப்புபத்திற்
பத்திபுந்

நைவேத்தியம் புறம் தெற்றினர் மாற்றினர்
மாற்றினத்தித்

நைவேத்தியம் புறம் செல்லாத வித்தியத்தித்
யினத்

நைவேத்தியம் புறம் கூற்றாடு அங்குஞ்சுபுடம்
பே.

11. திபாராதனை.

ராகம்-காண்டா

தாளம்-ஆதி

மூலா நிலமதின் மேலை மனமுறு

மோகா டவிகடர்

தனைநாடி -

மோனாலைதனை நானு வகையிலு

மோதா தெறிமுறை

முதல்கூறும்;

மீலா விதமுன தாலே கதிபெற

நேமா ரகசிப

வுபதேசம் -

நீழிதனில் வலாடா மணிமொளி

நீதா பலமது

தருவாயே;

நாலா ருசிபமு தாலே திருமறை

நாலா யது செப

மணிமலை-

நாடாய் தவரிடர் கேடா வரிகரி

நாரா யணார்திரு

மருகோனே;

குலா திபர்சிவ ஞானர் யமனுதை

காலார் தரவரு

குருநாதா-

தோதி துகுதிது தீதி செக செக

சோதி நடமிடு

பெருமானே.

12. வரம்வேண்டல்

ராகம்-விறிந்துஸ்தான் செஞ்சுருட்டி.	தாளம்-ஆகி
பத்தியால் யானுனைப்	பலகாலும்-
பற்றியே மாதிரிப்	புகழ்பாடி;
முத்தனா மாறெனைப்	பெருவாழ்வின்-
முத்தியே சேர்வதற்	கருள்வாயே;
உத்தமா தானசுற்	சுணர்நேய-ரி
ஒப்பிலா மாயனிக்	கிரிவாசா;
வித்தகா ஞானசத்	நிதிபாதா-
வெற்றிவே லாயுதம்	பெருமானே; (1)

ராகம்-ஹேமாவதி	தாளம்-ஆகி
வசனமிக வேற்றி	மறவாதே-
மனதுடைய மாற்றி	லுழலாதே;
இசை பயில்வா டாகி	மாதாலை-
இகபாசென பாத்ய	மருள்வாயே;
பசுபதிரி வாக்ய	முணர்வோனே-
பழநிலை வீற்ற	ருளுமேவோ;
அசுரர்களை வாட்டி	மிகவாழ-
அமர்சிறை மீட்ட	பெருமானே. (2)

ராகம்-சக்ரவாகம்	தாளம்-லலிதா
அபகா நிந்தைபட்	குழலாதே-
அறியாத வஞ்சரைக்	குறியாதே;
உபதேச மந்திரப்	பொருளாலே-
உணநாரி னைந்தருட்	பெறுவேனோ;
இபமாழு கந்தனக்	கீளையோனே-
இமவான்ம டந்தையுத்	தமிழாலா;
ஜெபமலை தந்தசற்	குருநாதா-
திருவாவி னன்குடிப்	பெருமானே. (3)

பாகம்-ஆயோகம்

தமிழ் - உரு

விழுதா தெனவே கருதா மாலை

விண்ணோர் வாழுவே

புரிதர க-

விருதா வினிமேல யுலகா பதிமே

லீடவே படவார்

மூலஸ்தோத்ரம்:

அழுதா கெடவே அவமா கிடநா

எனவே சமீபம்

தமிழ் மொழி-

ஆலர்தா ளடியே இறவாய் மருவோ

ரத்தினா வரமே

சுருவாமே;

தொழுதார் வினவே மடியோ டறவே

துகள் தீர் பரமே

தருதேவா-

சுரர்ப்புபதியே கருணா லயனே

சுகிர்தா வடிமார்

பெருவாரியத்தே;

எழுதா மறைமா முடிவே வடிவே

வினாறுவா என்னையா

అనంతం, పాపం తో -

இன்றவா எதுதா வதுதா துணையே

இணைநா கையில் வாழ்

பெருமானோ. (6)

பாசம் - மோகனம்

சுருதி - ஆதி

நீலங்கொள் மேகத்தின்

பயிற்சலீகேசு-

நீவந்த வாழ்வைக்குண்

உதிர்த்திவி;

மாஸ்கோ ஸ்டேபிதக்சுன்

மணி ௭ மீ-

மார்தங்கு தாலை த்தந்

சுருள்வாளே;

வேல்கொண்டு வேலைப்பண்

உலகப் பேரரசு கொண்டு;

வீரங்கொள் குரர்க்குய்

(ငါ့ပင်္စံကပဲလဲ၊)

நாலந்த வேதக்தின்

பொருளோசனை -

நானென்று மார்துட்டும்

பெறுபாடு. (7)

13. கந்தரநூதி

ராம-காண்ட

காப்பு

கெஞ்சக் கனகத்து கெகிழ்ந்துருகத்
தஞ்சத் தருள்சண் டருநனக் கியல்சேர்
செஞ்சொற் புணையலை சிறந்தி வே
பஞ்சக் கரவா னைபதம் பணிவாம்

நூல்

ஆடும் பரிவே லண்சே வலெனப்
பாடும் பணியே பணியா வருள்வாய்
தேடுங் கயமா முகைச் செந்நிற
சாடும் தனியா னைசகோ தரணே. (1)

உல்லாசநிரா குலயோ கவிதச்
சல்லா பவினோ தனுநீ யலையோ
எல்லா மறவென் னையிழந் தநலஞ்
சோல்லாய் முருகா சுடந் பதியே. (2)

வானோ புனல்பார் கனன்மா ருதமோ
நானோ தயமோ கவினன் மறையோ
யானோ மனமோ எலையாண் டகிடந்
தானோ பொருளா வதுசண் முகனே. (3)

விளைபட் டகைமா தொடுமக் கிளெனுந்
தளைபட் டழியத் தகுமோ தகுமோ
கிளைபட் டெழுநு ராமுங் கிரியுந்
துளைபட் டருவத் தொடுவே லவனே. (4)

மகமா ஸயகளைத் தி வல் ஸிரான்
 முகமா ஸமொழிந்து மொழிந்த லனே
 ஆகமா டைமடங் தையரென் றயருஞ்
 சகமா ஸயாஸின் ஸதயங் ஞுவதே (5)

ராகம் - ஹிங்கோனம்

தினியா ஸமனே ஸிலேமீ துனதாள்
 அனியா ஸவின் தமரும் புமதோ
 பனியா வெனவள் ஸபதம் பஸிபுந்
 தனியா வதிமோ கதயா பரனே. (6)

கெடுவாய் மனனே கதிசேன் கரவா
 திடுவாய் வடிவே லிறைதா திலேவாய்
 சுடுவாய் நெடுவே தனதுந் படிவே
 விடுவாய் விடுவாய் வினையா ஸையுமே. (7)

அமருந் பதிகே ஸகமா மெனுமிப்
 பிமரங் கெட மெய்ப்பொருள் பேசியவா
 குமரன் கிரீர சகமா ரிமகன்
 சமரம் பொருதா ஸவநா சகனே. (8)

மட்டூர் குழன் மங்கையர் மையல்வலைப்
 பட்டூ சல்படும் பரிசென் றெழிவேன்
 தட்டூ டறவேல் சைலத் தெறியும்
 கிட்டூ ரநிரா குலகிர்ப் பயனே. (9)

கார்மா மிசை காலன் வரிற் கலபத்
 தேர்மா மிசைவந் தெதிரப் படுவாய்
 தார்மார் பவலா ரிதலா ரியெனுஞ்
 ஞார்மா மடியத் தொடு வேலவனே. (10)

ராகம் - காண்டா

கடகா வேனாவென் நீலகூடிப்பழம்
போகா வகைமெய்ப்பொருள் பிபசியவா
நாகா சலவே லவநா லுகவித்
திபாகா சுரலோ கசிகா மணியே. (11)

செம்மான் மகளைத் திருநித் திருடன்,
பெம்மான் முருகன் பிறவா னிறவான்
சும்மா விருசொல் லறவேன் றலுமே
அம்மா பொருளென் றுமறிந்திலனே. (12)

முருகன் றணிவேன் முலிங் குருவேன்
றருள் கொண் டறியா றறியுந் தமமோ
உருவன் றருவன் றுளதன் றிலதன்
றிருளன் றெளியன் றெனநின் றகுவே. (13)

கைவாய் கதிர்வேன் முருகன் கழல்பெற்
றுய்வாய் மனனே யொழிவா யொழிவாய்
மெய்வாய் விழிநா சியொடுஞ் செவியாம்
ஐவாய் வழிசெல்லுமவா வினையே. (14)

முருகன் குமான் குகனென்று மொழிந்
துருகுஞ் செயல்தந் துணர்வேன் றருள்வாய்
பொருபுங் கவரும் புனியும் பாவங்
குருபுங் கவவேண் குணபஞ்சானே. (15)

ராகம் - பிலஹரி

பேராசை யெனும் பிணியிற் பிணிபட்
டோரா வினையே னுழலத் தகுமோ
வீரா முதுஞர் படவே லெறியுஞ்
சூரா சுரலோ கதூரந்தானே. (16)

யாமோ தியகல் வியுமெம் மறிவுந்
தாமே பெறவே லவர்தந் ததனாற்
பூமேன் மயல்போ யறமெய்ப்புணர்வீர்
நாமே னடவீர் நடவீ ரினியே. (17)

உதிபா மரியா வுணரா மறவா
விதிபா லறியா விமலன் புதல்வா
அதிகா வநகா வபயா வமரா
பதிகா வலகு ரபயங் கரணே. (18)

வடிவுந் தனமும் மனமும் குணமும்
குடியுங் குலமும் குடிபோ கியவா
அடியந் தமிலா வயில்வே லரசே
மிடியென் றொருபாகி வேளிப்படினே. (19)

அரிதா கியபெய்ப் பொருளுக் கடியேன்
உரிதா வுபதேச முணர்த் திட வா
விரிதா ரணவிக் கமவே ளிமையேரர்
புரிதா ரகநா கபுரந் தரணே. (20)

ராகம் - ஷண்முகப்பிரியா

கருதா மறவா நெறிகா ணவெனக்
கருதாள் வனசந் தரவென் றிசைவாய்
வரதா முருகா மயில்வா கணனே
விரதா சுரகு ரவிபா டணனே. (21)

காளேக் குமரே சனெனக் கருதித்
தாளேப் பணியத் தவமெய் தியவா
பாளேக் குழல்வள் ளிபதம் பணியும்
வேளைச் சுரபூ பதிமே ருவையே (22)

அடியைக் குறியா தறியா மையினான்
முடியக் கெடவோ முறையோ முறையோ
வடிவிக் ரயவேன் பகை குறமின்
கொடியைப் புணருங்குண பூகரணே. (23)

கூர்வேல் விழிமங் கையர்கொங் கையிலே
சேர்வே னருள்சே ரவுமெண் ணுமதோ
சூர்வே ரொடுஞன் அத்தொனத் தநெடும்
போர்வே டுபுந் தரபூ பதியே. (24)

மெய்யே மெனவெவ் வினைவாழ்வையுக்
தையோ அடியே னையத் தகுமோ
கையோ அயிலோ கழலோ முழுதுஞ்
செய்யோய் மயிலே றியசே வகணே. (25)

ராகம் - சாமா

ஆதா ரமிலே னருளைப் பெறவே
நீதா னொருசற் றுநினைந் திலையே
வேதா கமஞா னவினோ தமனோ
திதா சரலோ கசிகா மணியே. (26)

மன்னே நிகர்வாழ் வைவிரும் பியயான்
என்னே விதியின் பயனிங் கிதுவோ
பொன்னே மணியே பொருளே யருளே
மன்னே மயிலே றியவா னவனே. (27)

ஆனா அமுதே யயில்வே லரசே
ஞானா கரணே நவிலத் தகுமோ
யானா கியவென் னைவிழுங் கிவெறுந்
தானாய் நிலைதின் றதுதற் பரமே. (28)

இல்லே யெனுமா யையி லிட்டனை
பொல்லே னறியா மைபொறுத் திலையே
மல்லே புரிபன் னிருவா குயிலென்
சொல்லே புணையுஞ் சுடர்வே லவனே. (29)

செவ்வா னுருவிற் திகழ்வே லவனன்
றெவ்வா ததென வுணர்வித் ததுதான்
ஆவ்வா றறிவா றிகின் றதலால்
எவ்வா றெருவர்க் கினைவிப் பதுவே. (30)

ராகம் - சிந்துபைரவி

பாழ்வாழ் வெனுமிப் படுமா யையிலே
விழ்வா யெனவென்னை விதித்தனையே
தாழ்வானவை செய்தனதா முளவோ
வாழ்வா யினிநீ மயில் வாகனனே. (31)

கலையே பதறிக் கதறிக் தகையு
டலையே படுமா றதுவாய் விடவோ
கொலையே புரிவேடர் குலப்பிடி தோய்
மலையே மலைகூ றடுவா கையனே. (32)

சிந்தா குலனில் லொடுசெவ்வெனும்
விந்தா டவியென் றுவிடப் பெறுவேன்
மந்தா கினிதந் தவரோ தயனே
கந்தா முருகா கருணா கரனே. (33)

சிங்கார மடந் தையர்தீ நெறிபோய்
மங்கா மலெனக்கு வரந் தருவாய்
சங்கரா மசிகா வலசண்முகனே
கங்கா நதிபால க்ருபா கரனே. (34)

விதிகா ணுமுடம் பைவிடாவினையேன்
கதிகாண மலர்க் கழலென் றநுள்வாய்
மதிவா ணுதல்வன் ளிபையல் லதுபின்
துதியா விரதா சுரபு பதியே. (35)

ராகம் - மோகனம்

நாதா குமரா நமவென் றரனா
ஓதா யெனவோ தியதெப் பொருடான்
வேதா முதல்விண் ணாவர்கு டுமலர்ப்
பாதா குறமின் பதசேகரனே. (36)

கரிவாய் விடுவிக்கிரமவேலிறையோன்
பரிவா ரமெனும் பதமே வலையே
புரிவாய் மனனே பொறைபா மறிவால்
ஆரிவா யடிபோ டுமகந் தையையே. (37)

ஆதா ளியையொன் றறியே னையறத்
தீதா ளியையான் டதுசெப் புமதோ
கூதா ளகிரா தகுலிக் கிறைவா
வேதா ளகணம் புகழ்வே லவனே. (38)

மாவேழ் சன்னங் கெடமா னையிடா
முவே டனையென் றுமுடிந் திடுமோ
கோவே குறமின் கொடிதோள் புணருந்
தேவே சிவசங் கரதே சிகனே. (39)

வினையோ டவிடுங் கதிர்வேன் மறவேன்
மனையோ டுதியங் கிமயங் கிடவோ
சுனையோ டருவித் துறையோடு பசுந்
தினையோ டிதனோ டுதிரிந் தவனே. (40)

ராகம் - பைரவி

சாகாதெனையே சரணங்ஙனிலே
காகா ந.நனார் கலகஞ் செயுநாள்
வாகா முநகா பயில்வா கன்னே
யோகா சிவஞா னோபகே சிகனே. (41)

குறியைக் குரியாது குறிச் சறியும்
நெறியைத் தனிவேலை நிழ்க் திடலுஞ்
செறியற் றுலகோ டிரைசிந் தையுமற்று
அறியற் றரியா பையு மற் றதுவே. (42)

தூசா மணியுந் துகிலும் புனைவா
ணேசா முநகா நினதன் பநாளல்
ஆசா நிகளந் துகளா யினதின்
பேசா அதுபூ திபிறந் ததுவே. (43)

சாடுந் தனிவேன் முருகன் சரணஞ்
சூநிம் படிசுந் ததுசொல் லுமதோ
யீடுஞ் சார்மா முடிவே தழுப்வெங்
காடும் புனமுங் கமழுங் கழலே (44)

கரவா கியகல் வியுளார் கடைசென்
நீரவா வகைமெய்ப் பொருளீ குவையோ
குரவா குமரா துயிதா யுககுஞ்
சரவா சிவயோ கதயா பரணே. (45)

ராகம் - மாண்டு

எந்தா யுமெனக் கருடந்சையுநீ
சிந்தா குலமா னவைதீர்த் தெனையாள்
கந்தா கதிர்வே வவனே யுமையாள்
மைந்தா குமரா மறைநா யகனே. (46)

ஆறு றையுநீக் ததன்மே னிலையைப்
பேறு வடியேன் பெறுமா றுளதோ
சீறு வருஞர் சிதைவித் திமைமேயார்
கூறு வுலகங் குளிர்வித் தவனே. (47)

அறிவொன் றறநின் றறிவா ரறிவிற்
பிறிவொன் றறநின் றபிரா னலையோ
செறிவொன் றறவந் திருளே சிதைய
வெறிவென் றவரோ டுறும்வே லவனே. (48)

தன்னந் தனிநின் றககா னறிய
இன்னம்மொருவர்க் கிசைவிப் பதுவோ
மின்னுங் கதிர்வேல் ள்கிர்தா கினைவார்
கின்னங் களையுங் க்ருபைசூழ் கடலோ. (49)

மதிக்கெட் டறவா டிமயங் கியறக்
கதிக்கெட் டவமே கெடவோ கட வேன்
னதிபுத் திரஞா னசகா திபவத்
திதிபுத்திரர்வி றடுசே வகனே, (50)

ராகம் - மத்தியமாவதி

உருவா யருவா யுளதா யிலதாய்
மருவாய் மலராய் மணியா யொளியாய்க்
கருவாய் யுயிராய்க் கதியாய் விதியாய்க்
குருவாய் வருவா யருள்வாய் குகனே. (51)

14. நன்றி மறவாத் தன்மை

ராகம்-கேதாரகௌளம் செளராஷ்டிரம். தாளம்-ஆதி

கொந்து வார்துர வடியினு மடியவர்
சுந்தை வாரிஜ நடுவீனு நெறிபல
கொண்ட வேதநன் முடியினு மருவிய
குருநாதா

கொங்கி லேர்தரு பழநியி லறுமுக
செந்தில் காவல தணிகையி லீணையிலி
கொந்து காவென மொழிதர வருசம
யவிரோத;

தந்தர வாதிகள் பெறவரி யதுபிறர்
சந்தியாதது தனதென் வருமொரு
சம்பர் தாயமு மிதுவென வுரைசெய்து
விரைநீபச்-

சஞ்சரீகரி கரமுரல் தமனிய
கிண்கிணிமுக விதபத யுகமலர்
தந்த பேரருள் கனவிலு நனவிலு
மறவேனே;

சிந்து வாரமு மிதழியு மிளவ
சந்தர ரேகையு மாவமு மணிதரு
செஞ்ச டாதார் திருமக வெனவரு
முருகோனே-

செண்ப காடவி யினுமித னினுமுயர்
 சந்த னாடவி யினுமுறை குறமகள்
 செம்பொனாபுர கமலமும் வளையனி
 புதுவேயும்;

இந்து வாண்முக வனசமு ம்ருகமத
 குங்கு மாசல யுகளமு மதாரித
 இந்த ளாம்ருத வசனமு முறுவலு மபிராம-
 இந்தர் கோபமு மரகத வடிவமு
 மிந்தர் சாபமு மிருகழையொடுபொரு
 மிந்தர் நீலமு மடலிடை மெழுதிய
 பெருமானே.

ராகம்-ஆரபி, தோடி. தாளம்-ஆகி
 ஆனாத ஞான புத்தி யைக்கொ டுத்ததும்
 ஆராயு நூல்க ளிற்க ருத்த ளித்ததும்
 ஆதேச வாழ்வி னிற்ப்ர மித்தி னேத்தயி
 ரழியாதே-

ஆசாப யோதியைக்க டக்க விட்டதும்
 வாசாம கோசரத்திருத்து வித்ததும்
 ஆபாத னேன்மி கப்ர சித்தி பெற்றினி
 துலகேழும்;

யானாக நாம அற்பு தத்தி ருப்புகழ்
 தேனூற வோதி பெத்தி சைப்பு றத்தினும்
 ஏடேவு ராஜ தத்தி னேப்பணித்ததும்
 இடராழி-

எறுத மாம லத்ர யக்கு ணித்ரய
 நானுவி கார புற்பு தப்பி றப்பற
 ஏதேம மாயெனக்க நுகர் கித்ததும்
 மறவேனே;

மாநாத நாண்வ லுப்பு றத்து வக்கிபொர்
 மாமேரு பூத ரத்த னுப்பி டித்தொரு
 மாலாய வாளி யைத்தொ டுத்த ரக்கரி
 லொருமூவர்-

மாநாது பாத கப்பு ரத்ர யத்தவர்
 தூளாக வேழு தற்சி ரித்த வித்தகர்
 வாழ்வேவ லாரி பெற்றெடுத்த கற்பக
 வனமேவுவர்;

தேநாய கானெத்து தித்த வுத்தம
 வாளுடர் வாழ விக்ர மத்தி ருங்கழல்
 சேராத ரூர னெத்து ணித்த டக்கிய
 வரைமோதிச்-

சேரூய சோரி புக்க ளக்கர் திட்டெழ
 மாறாசி சாச ரக்கு லத்தை யிப்படி
 சீரவி னுல றுத்த றுத்தொ துக்கிய
 பெருமானே. (2)

15. முருகன் பெருமை

மொய்தா ரணிகுழல் வள்ளியை வேட்டவன்
 முத்தமிழால்
 வைதா ரையுமங்கு வாழவைப் போன்வெய்ய
 வாரணம்போற்

கைதா னிருப துடையான் தலை பத்துங் கத்தரிக்க
எய்தான் மருக லுமையாள் பயந்த விலஞ்சி

யமே. (1)

ராகம்-பீம்பிளாஸ்மிசரம்.

தாளம்-ஆதி

கந்த னென்ற பெயராண்டங்

காதல் கொண்டேன் தோழி

காரண லுலகுக் கெல்லாங்

கதிர்காமன் தோழி

எந்த லுள்ளங் கொள்ளேகொண்ட

கள்வனடி தோழி

எல்லாவற்றிலு நிறைந்த

காந்தனடி தோழி

தானென்ற கந்தை கொண்டாற்

தாளானடி தோழி

தசுஷணமதை யழித்து

வெகிப்பாண்டி தோழி

தன்னந்தனியானவற்கு

துணையாவான் தோழி

தன்னையறமறந்தாரையுந்

தான் மறவான் தோழி

நானற்றாருள்ளங் கோயில்

கொண்டவண்டி தோழி

நல்ல தெல்லாந் தன்னிடத்தே

கொண்டவண்டி தோழி

தேனொத்த பண்ணிசையிற்

தேர்ந்தவண்டி தோழி

திக்கியன்பாய் பாடினலும்

திருப்திகொள்வான் தோழி

தேவாதிதேவர் தொழும்

தெய்வமடி தோழி

தெய்வயானை [வள்ளி] தழுவு மெந்தன்

தெய்வமடி தோழி

பன்னிருகைகொண்டன்பர்

பயமழிப்பான் தோழி

தன்னிலையைத் தந்தன்பரைத்

தாங்கிடுவான் தோழி - (கந்தனென்ற)

கல்லெனச்சிலம்பொலிக்க

வருவானடி தோழி

கல்நெஞ்ச முருக்குமவன்

வேலிஞானி தோழி

ஆன்பருள்ளங்குளிர ஆடும்

மயிலானடி தோழி

இன்பம் வரக் கூவுமவன்

சேவற்கொடி தோழி

அகன்ற மார்பிற்கடம்புகண்டா

லாசைவரும் தோழி

புகன்ற சொல்லில் வேதமணம்

வீசுமடி தோழி

ஆறுமுகப் புன்கிரிப்பைக்

கண்டுவிட்டால் தோழி

ஆ! ஆ!! இது வேசத்திய

இன்பமடி தோழி

உருகிமுருகா என்றவர்முன்

ஒடிவருவான் தோழி

வருக வருக என்றவனை

வாழ்த்திடுவோந் தோழி

என்ன வென்று சொல்வேனடி

என் முருகன் பெருமை

இன்பமாக ஹர ஹரா

என்றாடிடுவோந் தோழி

ஆடுபராசக்திபாலன் அழகன்

கதிர்காமன்

ஆவணியனைத்தின்பமுற

ஒடிவாடி தோழி.

(கந்தனென்ற)

16. போற்றி.

ராகம் - மத்திமாவதி

மூன்று முகங்கள் போற்றி முகம்பொழி

கருணை போற்றி

எவருந் துதிக்க நின்ற வீரரறு தோள்

போற்றி காஞ்சி

மாவடி வைகுஞ் செவ்வேண் மலரடி

போற்றி யன்னான்

சேவலு மயிலும் போற்றி திருக்கைவேல்

போற்றி போற்றி.

17. ஆனந்தம்.

ராகம் - ஷண்முகப்பிரியா

போக்கும் வரவு மிரவும் பகலும் புறம்புமுள்ளும்
வாக்கும் வடிவு முடிவுமில் லாதொன்று வந்து

வந்து

தாக்கு மனோலயந் தானே தருமெனைத்

தன்வசத்தே

ஆக்கு மறுமுக வாசொல் லொணுகிந்த

வானந்தமே.

18. நமஸ்காரம்.

ராகமாலிகை.

வேலு மயிலு நினைந்தவர்

தந்துயர் தீர அருள்தரு கந்தா நின்னருள்தாராய்
முருகா சரணம் சரணம்!

பணியு மடியார் சிந்தை மெய்ப்

பொருளதாக நவில் சரவணபவா

சரணம் சரணம்!

அடியவ ரிச்சையி லெவை யெவையுற்றன

அவைதரு வித்தருள் பெருமானே

சரணம் சரணம்!

வேண்டிய போதடியார் வேண்டிய போகமது

வேண்ட வெறுதுதவு பெருமானே

சரணம் சரணம்!

வேண்டுமடியர் புலவர் வேண்ட ஆரிய பொருளை
வேண்டுமளவி லுதவும் பெருமானே
சரணம் சரணம்!

சிவமார் திருப்புகழை என்னுவினிற் புகழ
சிவஞான சித்திதனை யருள்வா யே
முருகா சரணம் சரணம்!

கலியாண சுபத்திரலாக
குறமாது தனக்குவினோத :
கவினாரு புயத்திலுலாவி விளையாடிக்-

களிகூரு முனைத் துணைதேடு
மடியேனைச் சுகப்படவே வை
கடனாகு மிதுக்கனமாகு முருகோனே
சரணம் சரணம்!

சஞ்சலமான பைத்தியமாகி தடுமாறித்
தவியாமல் பிறப்பையும் நாடி
யதுவேரை யறுத்துனை யோதி
தலமீதில் பிழைத்திடவே நின்னருள்தாராய்
பவரோக வைத்திய நாதப் பெருமானே
சரணம் சரணம்!

சகல துக்க முமறச் சகல சற்குணம் வரத்
தரணியிற் புகழ் பெறத் தகைமை
பெற்றுனது பொற்
சரண மெப்பொழுது நட்பொடு நினைத்திட
அருள் தருவாயே
முருகா சரணம் சரணம்!

நீனைத்த காரியம் அதுக்கலமே புரி பெருமானே
சரணம் சரணம்!

வழைக் கிரங்கும் பெருமானே சரணம் சரணம்!
வழைகள் வியாசுல மிதேதென வினாவின
யேவர் புகழ்வார் மறைபுமென்சொலாதோ
முருகா சரணம் சரணம்!

குறிஞ்சிவாழும் மறவர்நாயக ஆதிநாயக
நீளைய நாயக காவிரி நாயக
வடிவியைக் ஆதையக எங்கள் மானின்

மகிழ்நாயக தேவர்கள் நாயக
கவுரி நாயகனார் குருநாயக
வடிவதாமலை யாவையு மேனிய தம்பிரானே
சரணம் சரணம்!

சிவத்தின்சார்மி மயில்மிசை நடிக்குஞ்சாமி
யெமதுளே
சிறக்குஞ்சாமி சொருபமி தொளிகாணச்
செழிக்குஞ்சாமி பிறவியை யொழிக்குஞ்சாமி
பவமதை
தெலிக்குஞ்சாமி முனிவர்க ளிடமேவும்
தவத்தின்சாமி புரிபிழை பொறுக்குஞ்சாமி
குடிநிலை
தரிக்குஞ்சாமி யசுர்கள் பொடியாகச்
சதைக்குஞ்சாமி யெமைப்பணி விதிக்குஞ்சாமி
சரவண
தகப்பன்சாமி யெனவரு பெருமானே
சரணம் சரணம்!

கலக்குண்டாகு புவிதனிலெனக்குண்டாகு
[பணி:கிடை
கணக்குண்டாகுத் திருவுள மறியாதோ
முருகா சரணம் சரணம்!

அசல குலபதி தருமொரு திருமகள்
அமலை விமலைகளெழுவரும் வழிபட
அருளி அருணையி லுறைதரு மிறையவ
ளபிராமி-

அநகை அநுபவை அநுதயை அபிநவை
அதல முதலெழு தலமிவை முறைமுறை
அடைய அருளிய பழையவ னருளிய
சிறிசோனே
முருகா சரணம் சரணம்!

வசவ பசுபதி மகிழ்தர வொருமொழி
மவுள மருளிய மகிமைபு மிமையவர்
மரபில் வனிதையும் வனசார் புதல்வியும்
வடிவேலும்

மயிலு மியலறி புலமையு முபநிட
மதுர கவிதையும் விதாண கருணையும்
வடிவு மிளமையும் வளமையு மழகிய
பெருமாளே
சரணம் சரணம்!

இனி யடியேனுக் கிசைய இதுபொருளென
[அறிவுறவொரு
வசனமுற இரு னீனையற மலமற
இரவு பகலற எனதற நினதற அதுபுகி

இனிமை தருமொரு தனிமையை மறைகள்
 னிறுதி யறுதியி டவரிய பெறுதியை
 இருமை யொருமையில் பெருமையை
 வெளிபட மொழிவாயே முருகா
 சரணம் சரணம்!

அடியா மயிலினை யொப்புற்று
 பீலிய மிலையுமு டுத்திட்டு
 ஆரீனு மழகுரி கப்பெற்று யவனானும்

ஆகிய விதண்பிசை யுற்றிட்டு
 மானின மருளவி ழித்திட்டு
 ஆயுத கவனொரு கைச்சுற்றி விளையாடும்;

வேடுவர் சிறுமி யொருத்திக்கு
 யான் வழி யடிமையெனச் செப்பி
 வீதுள அடியினை யைப்பற்றி பலகாலும்

வேதமு மமரரு மெய்ச் சக்ர
 வானமு மறியவி லைப்பட்டு
 மேருவில் மிகவு மெழுத்திட்ட பெருமானே
 சரணம் சரணம்!

அந்தண்பறை வேள்வி காவற்கார சரணம்!
 செந்தமிழ் சொல் பாவின் மாலைக்கார சரணம்!
 அண்ட ரூபகார சேவற்கார சரணம்!
 முடிமேலே அஞ்சலி செய்வோர்கள்
 நேபக்கார சரணம்!

குன்றுருவ ஏவும் வேலைக்கார சரணம்!
 அந்தம் வெதுவான ரூபக்கார சரணம்!
 எழிலான சிந்துமின் மேவு போகக்கார
 சரணம்!

விந்தை குறமாது வேளைக்கார சரணம்!
 செஞ் சொலடியார்கள் வாரக்கார சரணம்!
 எதிரான செஞ்சமரை மாயு மாயக்கார
 சரணம்!

துங்கரண சூர நுறைக்கார சரணம்!
 செந்தினகர் வாழுமாண்மைக்காரப்
 பெருமானே சரணம்! சரணம்!

நான்முஞ்சர் மனைவாசல் தேடித் தேடி யுழலாமல்
 எனக்கு முந்தை வினையே வாராமற் போக
 செம்பொன் மயில் மீதிலெப்போது
 வருவாயோ? முருகா சரணம் சரணம்!

வேதமூர்த்தி திருத்தணி வெற்புறை
 சோதி கார்த்திகை பெற்ற விளக்கொளியே!

அடியேன் வினைப்பகை யறுத்து, நினைத்ததும்
 முடித்து
 மனத்துயர் கெடுத்து, அடியேனை வளர்த்தருள்
 கிருபைக் கடலே முருகா சரணம்! சரணம்!

சித்ரக வித்துவ சத்த மிகுத்ததி
 ருப்புகழைச் சிறிதடியேனுஞ்
 செப்பென வைத்துல கிற்பரவத்தெரி
 சித்தவ நுகரக மறவேனே
 முருகா சரணம் சரணம்!

நீ தந்த பேரருள் கனவிலு நனவிலு மறவேனே
 முருகா சரணம் சரணம்!

ராகம் - மாயாமானகொளம்

தோலாற் சுவர்வைத்து நாலாறு காலிற்
சுமத்தியிரு
காலா லெழுப்பி வளைமுது கோட்டிக்கைந்
நாற்றிநரம்
பாலார்க் கையிட்டுத் தசைகொண்டு மேய்ந்த
ஆகம்பிரிந்தால்
வேலாற் கிரிதொளைத் தோளிநு தாளன்றி
வேறில்லையே. (1)

ராகம் - மூகாரி

கதிதனை யொன்றையுங் காண்கின்றி லேன்கந்த
வேல்முருகா
நதிதனை யன்னபொய் வாழ்விலன் பாய் நரம்
பாற்பொதிந்த
பொதிதனை யுங்கொண்டு திண்டாடு மாறெனைப்
போதவிட்ட
விதிதனை நொந்து நொந் திங்கேயென் றன்மனம்
வேகின்றதே. (2)

ராகம் - கானடா

காவிக் கமலக் கழலூடன் சேர்த்தெனைக்
காத்தருளாய்
தூவிக் குலமயில் வாகன னேதுனை யேதுமின்றித்
தானிப் படரக் கொழுகொம் பிலாத தனிக்
கொடிபோற்
பாவித் தனிமனந் தள்ளாடி வாழப் பதைக்
கின்றதே. (3)

ராகம் - சுரகப்பிரியா

மைவருங் கண்டத்தர் மைந்தகந் தாவென்று
வாழ்த்து மிந்தக்
கைவருந் தொண்டன்றி மற்றறி யேன்கற்ற
கல்வியும் போய்ப்
பைவருங் கேளும் பதியுங் கதறப் பழகிநிற்கும்
ஐவருங் கைவிட்டு மெய்விடும் போதுன்
னடைக்கலமே. (4)

19. மங்களம்.

ராகமாலிகை.

தாளம்-ஆதி

முருகா முருகா முருகா முருகா
முருகா முருகா திருமால் முருகா

வருக வருக வரமே தருக
பெருகா தலுடன் பணிந்தே னருள்தா
திருவுங் கலையும் மலையின் மகளும்
தினமுந் தழுவும் மழலை குகனே. (1)

அணியும் மணியு மடியார் விழியும்
அணியுந் தோழ^{ள்} அழகா வருக
அடியா ருளமே அமருந் தேவா
முடியா முதலே முருகா சரணம். (2)

கணமு முனைநான் மறவேன் மறவேன்
கருணைக் கடலே கண்ணின் மணியே
வேலும் மயிலுங் கோழிக் கொடியும்
விரும்பிக் கொள்ளும் விமலா சரணம். (3)

காலின் சிலம்பி னெலி-கொஞ் சிடவே
கந்தா குதித்தென் முன்னே வருவாய்
பாலில் நெய்போற் பலவுயிருள் நீ
பரிவாய் கின்றாய் பரி பூணனே. (4)

அருளும் பொருளும் அருள் வான் நீயே
மருளும் மனமும் மாற்றுவா நீயே
பொருளுள் அழியாப் பொருளும் நீயே
புனிதா முருகா தருவாய் உன்னை. (5)

உந்தனை நினைந்து வந்தனை செய்து
தொந்தங் கடந்து சுகம் பெற்றிடவே
சந்திர முகமும் திருத்தாள் மலரும்
செந்தமிழ் முருகா இன்றருள் தரவா. (6)

அன்னையுந் தந்தையும் அன்பராவாணும்
என்னையு மானிடனாக்கிய கோனும்
பன்னிரு கையுடன் பவமழிப் பாணும்
கன்னி பராசக்தி பால நீயன்றோ. (7)

பாடும் பணியே பணியாய் யன்பர்
கூடும் இடமே கோவில் தென்று
நாடும் மனமே படைக்க வெனக்கு
ஆடும் மயிலா அருள்தா அருள்தா. (8)

முருகன் குமரன் குகனென் றுமொழிந்து
உருகும் அடியார் நடுவே யிருந்து
பெருகா தற்கண் ணீர்வூற் றெழுவே
பேயாய் திரிய இன்றருள் பாலா. (9)

முருகா திருமால் மருகா வருக
 வருக உனை நான் மறவா வகையில்
 தருக வரமே வேண்டா வுள்ளம்
 தருக வருக ஒன்று கிடவே. (10)

நெஞ்சக் கனகல் உருகச் செய்தாய்
 வஞ்சப் பகைகள் ஒழியச் செய்தாய்
 கொஞ்சி யேயுன்னை ப்பாடச் செய்து
 அஞ்சே லெனவெனை யாண்டா யப்பா. (11)

ஞாலம் எல்லாம் நீயே யானாய்
 யானும் நீயும் ஒன்றே என்றாய்
 பாலுந் தேனும் கலந்தாற் போலே
 பரமா னந்தம் பெற்றேன் பெற்றேன். (12)

முருகா திருமால் மருகா சரணம்
 முருகா குறமின் கணவா சரணம்
 முருகா அன்பர் விருந்தே சரணம்
 முருகா அருண கிரியே சரணம். (13)

முருகா வாழ்க நினதரு பாதம்
 முருகா வாழ்க திருச்சு சங்கம்
 முருகா வாழ்க நின்புகழ் சொல்வோர்
 முருகா வாழ்க எல்லா உலகும். (14)

ராகம் - மத்திமாவதி

ஆற்றிநு தடந்தோள் வாழ்க அறுமுகம்வாழ்க
 வெற்பை
 கூறுசெய்தனிவேல் வாழ்க குக்குடம் வாழ்கச்
 செவ்வேள்
 வறிய மஞ்சைவாழ்க யானைதன் அணங்குவாழ்க
 மாறிலா வள்ளிவாழ்க வாழ்க சீரடியாரெல்லாம்.

20. சாந்தி

ஆடும் பரிவேல் அணி சேவலெனப்
 பாடும் பணி பெறில் அதுவே சாந்தி
 முருகன் குமான் குகனென்று மொழிந்
 துருகும் செயல் பெறில் அதுவே சாந்தி
 உருவன் றருவன் றுளதன் றிலதன்
 றிருளன் றொளியன்றென நின்றதுவே சாந்தி
 ஆசாநிகளந்துகளாயின பின்
 பேசா அனுபூதி பிறக்குமிதுவே சாந்தி.

ஓம் சாந்தி சாந்தி சாந்தி.

